

Ч. 1, СІЧЕНЬ 1983

No. 1, JANUARY 1983

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

P. XL Ч. 1 СІЧЕНЬ 1983

№. 1 JANUARY 1983 Vol. XL

ЗМІСТ

Христос Родився! Славте його!	1
У.П. Між минулим і майбутнім	1
"Прилетіли ластівоньки". Святочні побажання	2
В. Костащук. Різдво у В. Стефаника	3
Вітаємо з уродинами	4
Конкурс з нагоди 1000-ліття Хрищення Руси-України	5
М. Рідна. Була різдвяна казка	6
О-КА. Найкращий подарунок	7
Г. Кутко. Підсумки панелів конференції	8
Конкурс на стипендії США	9
О. д-р Ю. Шумовський. В пам'ять поляглих і на згадку козацької слави	10
М. Голод. Подзвінне. Не питай	12
Український Музей	13
В. Кострицький. Воєнний білет	14
Тільки між нами і телефоном	
Відходять мисткині кулінарної штуки. Л. Калинович.	15
А. Кравчук. Осередок листування	16
А. Кравчук. Подяка. Осторога.	17
Наше Життя шукає спонзорів	17
Вісті з Централі	18
Фонд ім. О. Лотоцької	19
Лист з Азії	20
СФУЖО	21
А. Настюк. П. Кучкуда. Такі були початки	22
Конкурси ім. Ковалевих	22
Our Life	23
Вишивка. Вишиваний настільник	27
Харчування. Городина. Л. Гриців	28
Дописи відділів і округ	29
Посмертні згадки	32
Замість квітів	33, 36
Нашим малютам	34

ГОЛОВНА УПРАВА СУА РЕДАЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ "НАШОГО ЖИТТЯ"

108 Second Ave. Редакторка Уляна Любович
New York, N. Y. 10003 Tel (212) 674-5508
Tel. (212) 533-4646

Український Музей — 203 Second Ave., New York, N. Y. 10003 Tel. (212) 228-0110

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня
Редактор — Уляна Любович
Редакційна колегія: Світлана Андрушків, Марія Барагура, Лідія Бурачинська, Любова Волинець. Англomовні сторінки ред. А. Г. Савицька
Мовна редакція — Наталя Лівницька-Холодна.

На обкладинці Слава Геруляк: "Зійшли ангели з неба до землі"
On the cover. Slava Gerulak. "Angels descending from heaven".

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices".

Copyright 1983 Ukrainian National Women's League of America, Inc.
International Copyright Secured — All Rights Reserved
Made in U. S. A.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ЕКЗЕКУТИВА

Іванна Рожанковська — голова
Теодозія Савицька — 1-ша заступниця голови
Марія Томоруг — 2-га заступниця голови
Лідія Гладка — 3-тя заступниця голови
Наталія Даниленко — 4-та заступниця
Анна Дидик — протоколярна секретарка
Марія Савчак — кореспондентська секретарка
Розалія Полчі — англomовна секретарка
Ольга Літепло — касирка
Іванна Ратич — фінансова секретарка
Ольга Гнатейко — вільний член
— вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Марія Крамарчук — організаційна
Оксана Ленець — культурно-освітня
Любов Волинець — музейно-мистецька
Марта Данилюк — виховна
Анна Кравчук — суспільної опіки
Ірена Качанівська — касирка суспільної опіки стипендій
Ірена Чайківська — пресова
Ірена Куровицька — зв'язків
Марта Федорів — зв'язків
Люїса Сакс — статуюта

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Ольга Муссаковська — голова
Ірена Кіндрачук, Леся Гой — членки
Евгенія Новаківська
Ростислава Яхницька — заступниці

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ліда Колодчин — Дітройт
Ростислава Матла — Філадельфія
Лідія Марун — Нью-Йорк
Іванна Мартинєць — Північний Нью Йорк
Ірина Чайківська — Нью Джерзі
Надія Дейчаківська — Округа Огайо
Евстахія Струтинська — Чикаго
Анна Любинська — Нова Англія
Тетяна Дурбак — Південний Нью Йорк

ПРЕДСТАВНИЦТВА "НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ:

Ukrainian Booksellers, 49 Linden Gardens
Notting Hill Gate, London W 2

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Supply"
16a Prospect St.
Gleroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
c/o N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2.
France

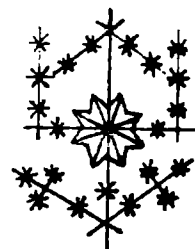
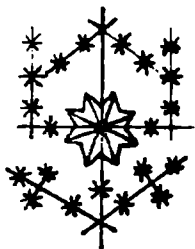
НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Munchen 5, Rumfordstr. 21

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

СЛАВІТЕ ЙОГО!

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ
ШЛЕМО ЩИРІ ПОБАЖАННЯ ВСІМ ЗЕМЛЯКАМ В УКРАЇНІ І ПОЗА
РІДНИМИ ЗЕМЛЯМИ;
ТИМ, ЩО НА ВОЛІ Й ТИМ, ЩО В ТЮРМАХ, ТАБОРАХ ЧИ НА
ЗАСЛАННІ.
НЕХАЙ НОВОНАРОДЖЕНИЙ ІСУС СПОВНИТЬ НАШІ МОЛЬБИ І
БАЖАННЯ;
НЕХАЙ ВКАЗУЄ НАМ ШЛЯХ, ЯКИМ ТРЕБА ЙТИ ДО НАЙВИЩОЇ НАШОЇ
ЦІЛІ НА ЦІЙ ЗЕМЛІ, ШЛЯХ — ДО ВОЛІ НАШОЇ БАТЬКІВЩИНИ Й
НАШОГО НАРОДУ!

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

СЛАВІТЕ ЙОГО!

*Екзекутива Союзу Українок Америки
Редакція "Нашого Життя"*

МІЖ МИНУЛИМ І МАЙБУТНІМ

Новий рік стає перед нами неначе б то несподівано. Злітають картки з календаря і ми ніби заскочені, що ось вже появилася та остання, на якій число 31. Хоч ніби нічого основно не змінюється у нашому житті, ми далі йдемо тими ж стежками, дорогами, алеями, чи може ідемо автами, підземками чи автобусами. Але все таки відчуваємо, що щось сталося. Враз з тією останньою карткою в календарі чи з останнім квадратом на іншому щось осталося поза нами, а щось нового зарисовується перед нами. Ми наче на мить задержуємося, щоб подумати про те, що пройшло й про те, що хотіли б зустріти в надходячому році.

Магазини нпр. "Тайм" чи інші, залюбки в кінцевих номерах подають важливіші події минулого року. Інколи це тільки перелік чи опис тих подій, іншим разом коментарі. В американській, "свобідній пресі" бувають навіть критичні зауваження до президентів і їхніх потягнень. Згадуємо стихійні катаклізми, воєнні жорстокості наче віддзеркалення гітлерівських злочинів, катастрофи, пожежі, бандитизм. Аж ось терезку з тягарями тих усіх подій переважає вчинок 29-літнього безробітного негра, що без надуми кидається під вагони підземки, щоб урятувати сліпого, який вправ туди. Цей розголос пригадує давніший випадок на ріці Потомак у Вашингтоні. Там теж молодий чоловік подав руку потопаючому. Ці обидві події викликають різні почування, поза, очевидно, подивом і признанням для героїв любові ближнього. З однієї сторони це підсилює оптимізм; бо ж це доказ, що поза злочинами і злочинцями є ще благородні люди. А з другої сторони, десь у підсвідомості родиться думка: якже мало тих добрих у відношенні до злих, якщо один чин однієї людини сколихує опінію і будить подив мільйонів!

Можливо, що таких випадків більше, але про них не знаємо, бо вони сталися десь у незнаній околиці, чи, може, без свідків. Але коли б таке траплялося часто, то були б про це якісь вістки.

Все таки сам факт, що молодий чоловік без надуми кинувся рятувати людину, про яку знав тільки те, що вона сліпа і що згине під колесами підземки і що цей вчинок найшов такий відгук у людей різних прошарків, свідчить про це, що (парафразуючи П. Тичину) "людське серце ще не до краю озвіріло". Вчинок був відруховий, автоматичний, а таке відношення до ближнього може вщепити в людське серце атмосферу любови. Якщо від малого навчити дитину бачити передусім себе, а тільки десь там на окраїнах зацікавлення, спостерігати інших членів родини чи взагалі людей, то вона виросте на егоцентрика, а навіть егоїста. А чи таке світовідчуження почерез призму власного "я" і власної вигоди дає щастя? Напевно ні. Це тільки мильне поняття "щастя", яке крутиться кругом своєї власної осі.

Прикладом можуть бути наші герої, які переносять невимовні знущання в неволі. Навіть там, серед жахливих нелюдських умовин, їхнє відношення до інших спів'язнів, взаємна допомога й думка про Батьківщину, за яку терплять, дає їм силу і певного роду внутрішнє вдоволення, певність, що йдуть правильною дорогою.

Чи така настанова вроджена? Треба сумніватися. Можна навчити дітей і самому навчитися любови ближнього, як і любови Батьківщини.

Коли оглядаємося на пройдений шлях, ми наче з віддалі оцінюємо події, але теж і власні досягнення чи втрати. Цей критичний погляд повинен дати нам настанову на Новий Рік. Це відноситься не тільки до особистого життя але й до громадського. Можемо запитати себе: чи ми як спільнота здали іспит зрілості у минулому році? Чи наше особисте чи групове себелюбство не заслонило нам загального добра?

На минулих успіхах, а теж на минулих помилках чи й промахах виробім собі думку: чого навчило нас минуле? Куди і як іти далі, чи подати руку один одному чи дальше крокувати різними дорогами, хоч кажемо, що ціль у нас одна.

У. П.

Мал. Едвард Козак

ПРИЛЕТІЛА ЛАСТІВОНЬКА

Прилетіла ластівонька,
 Сіла собі край віконця,
 Стала собі щебетати,
 Господаря викликати:
 — Вийди, вийди, господарю,
 Подивися на кошару,
 Чи всі вівці покотились,
 Чи ягнушки породились.
 А ягнушки-карнаушки
 Та скакали вище грушки,
 А баранці круторогі
 Та скакали вищ' обори.

*Вітаю зі Святами Дорогих Союзянок.
 Дякую за присилку "Нашого Життя"!
 З найкращими побажаннями*

*Ніна Онацька
 Буенос Айрес, Аргентина*

Цього року Редакція "Нашого Життя", а теж я особисто одержала на адресу Редакції ряд різдвяних і новорічних привітів та побажань. Прислали їх поодинокі особи, а теж Відділи, Округи тощо. Не маю можливості звертатися до кожного зокрема, тому цією дорогою щиро дякую всім за пам'ять.

Бажаю щастя, здоров'я і успіхів.

На все добре!

Уляна Любович

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВІТЕ ЙОГО

З НАГОДИ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І НОВОГО РОКУ ПЕРЕСИЛАЄМО ЩИРІ ПОБАЖАННЯ "ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НАВОГО РОКУ" ВРАЗ З ДАТКОМ 130.00 ДОЛ. НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "НАШОГО ЖИТТЯ".

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

**26-ий Відділ СУА ім. Ольги Басараб,
 Гемтремк, Міч.**

З НАГОДИ 50-ЛІТТЯ 26-го ВІДДІЛУ СУА БАЖАЄМО БАГАТО УСПІХІВ В ПРАЦІ ДЛЯ СУА І СКЛАДАЄМО 25.00 ДОЛ. НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "НАШОГО ЖИТТЯ";

**56-ий Відділ СУА,
 Дітройт**

Веселих Свят, Щасливого Нового Року — Головнім Управі Союзу Українок, Управі Округи СУА Нью-Йорк, Усім Членкам Союзу Українок Америки та їх Родинам, Редакції "Нашого Життя" та всьому Громадянству бажає,

**Управа і членки 83-го Відділу СУА,
 Нью-Йорк**

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ "НАШОГО ЖИТТЯ"

З Різдвом Христовим і Новим Роком вітаємо й пересилаємо скромний дар в сумі 25.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя",

**89-ий Відділ СУА,
 Кергонксон**

ПОДЯКА

Від редакції "Нашого Життя" і від себе особисто бажаю **Осипові Головацькому і його Родині** Веселих Свят і Щасливого Нового Року.

Уже від декількох років пан Осип дружно, терпеливо і по-лицарському помагає нашій редакції й уможливує доставку редакційних матеріалів до друкарні. Це значно прискішує нашу працю.

Щасти Боже в родинному житті і на улюбленому музичному полі!

На все добре!

Уляна Любович

РІЗДВО В ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА

— Слухай, небоже!... Аби громи били, аби світ западався, то ти маєш приїхати до Русова на Різдво. Пам'ятай, першої днини! — говорив звичайно перед Святами Стефаник, коли стрінув мене в Снятині.

— Ще собі, мой, запам'ятай, що все кожного року маєш приходити, чи я прошу, чи ні, бо я часом можу забути просити. Бери з собою свою жінку, що має повний рот зубів, та будете мені співати.

Нам не треба було другий раз казати і ми в кожне Різдво від 1925 року з найбільшою приємністю виконували волю Стефаника. Кожна гостина в його домі була для нас великим Святом. Ми все верталися обновлені духом, повні вражіннь, заворожені (пошаною) до особи Стефаника.

В його хаті було вже повно людей, місцевих русівських селян і студентів, та кілька замісцевих інтелігентів. Стефаник забавляв усіх, вмів кожному сказати відповідне слівце, всіх очаровував.

Різдво 1930 року.

Рано вибираємося до Русова. Дорога тяжка, снігом забита. Входимо в хату, здоровимо з Різдвом.

— Добре, шо-сте приїхали, загрійтеся, сідайте та будете їсти. Цьоця багато напекла і приготувала.

За столом русівські старші братя, а між ними вуйко Проскурняк. Коло них і ми присідаємо. Стефаник гостить, припрошує:

— Наїдайтеся, абисте не були голодні. Напийтеся, та колядуйте, бо сьогодні Різдво. Але ви, газди, заколядуйте мені старої, такої, якої колядували ще наші деди (тати), бо ці молоді — то дранте...

Газди поховали голови в долоні, сперлися на стіл, а по столі поплила давна-прадавна коляда:

То як Семен на горі орав —

Радуйся!

Радуйся земле, Син Божий нам народився!

Пісня зразу несміла, захрипла, зривалася чимраз сильніше, колисалася під такт хитання сивих голов. Вуйко Проскурняк випростувався, старе, попане лице випростувалося, очі горіли і світили дивним блеском, тяжким кулаком водив по столі і піддавав такт.

Стефаник зворушений, в очах блищать сльози. Підходить до голов при столі, цілує в сивий чупер. Задивлений десь далеко говорить до нас:

— Ви, молоді, хапайте ту коляду і ховайте її в свої пазухи, як найдорожчий скарб. Ця коляда в'яже нас з тисячліттям — так співали ще за Володимира Великого! Так з покоління в покоління аж до нас: Радуйся, земле, бо Син Божий народився! Чи ви в цих простих давніх словах і в цій прекрасній мельодії, яка пливе з тих мужицьких грудей, не чуєте тої радості Нашої Землі, що народився Син Божий?

Вуйко Проскурняк повів рукою й коляда скінчилася. Діди (поважно старі колядники) споважніли і задумалися, в хаті гробова тиша. Стефаник схвильо-

ваний ходить по хаті. В нашій уяві пересувалися давні часи і ми були горді, що Стефаник зв'язав нас з Володимиром.

Відчиняються двері і з морозом на червоних обличчях входять молоді студенти, а між ними місцевий парох о. Дольний з дружиною. Прийшли поздоровити з Різдвом свого вуйка й посла. Вуйко Проскурняк і його товариші встають, прощаються й відходять, бо мають колядувати в селі.

Нове товариство засідає до стола.

— Тепер, Василю, черга на тебе, співай мені народних та стрілецьких пісень; гати, що сили, аби хата дрижала! Для відваги напийся гіркої, а ти, Ганусю — звернувся до моєї дружини — помагай йому!

І ми співали "Лишень моя мила, як голубка сива", "Ой пряду-пряду", "Стоїть коршма", а з стрілецьких "Ой та зажурилась" та "Видиш, брате мій".

Я ніколи не був замінним співаком і ніде не виступав, але Стефаникові мусів співати.

— Цьоцю, ви чуєте ту чудову краску його голосу, в якій брениць душа пісні? Що значить найкраще вишколений хор, коли з нього не чути душі пісні Василю, ти маєш співати на моїм похороні.

На Стефаника сильне вражіння робила "Коршма" і ми дивувалися.

— Ой, небожета, коби ви знали, кілько то безко-нечних трагедій серед нашого народу в'язалося з коршмою! Лише послушайте:

Був я в селі депутатом,
А у церкві старшим братом,
Жінка з вечереv на мене чекає,
А горілка не пускає.

Чи ви розумієте, що діється в душі такого чоловіка, що його горілка не пускає?

Під час співу "Журавлів" Стефаник не міг себе опанувати. Зривався з крісла, переходив до другої кімнати, витирав сльози, вертався, цілував в голову і згадував свого великого друга Богдана Лепкого.

— Кириле, подивися, чи брама отворена і переконайся, чи далеко колядники...

Кирило вибіг і за хвилину вернувся задиханий з вісткою, що вже в сусідів колядують.

Стефаник нетерпеливо заглядає в вікно, переко-нується, чи є гроші. За брами показуються газди, йдуть повагом, передний має скринку в руках. За ними сунуть молоді цілою лавою, є їх багато. Незабаром наповнилося ціле подвір'я, обступають хату. В хаті робиться темно, а рівночасно зривається могут-не: "Нова радість стала"...

Стефаник ходить схвильований по хаті, тішить-ся, врешті серед коляди виходить на двір, сердечно з кожним витається, дякує, дає гроші і просить до хати. За хвилину простора кухня наповнюється людь-ми, голова в голову. Стефаник серед своєї стихії (се-

Докінчення

ред рідного собі світу). Частує кожного і просить ще раз заколядувати. Весь дім у святочному настрою. Тверді мужицькі голоси громом гудуть: "Радуйся, земле!"...

Вечоріє. Вертаємося додому, бо дорога далека.

Другого дня страшна вістка — Стефаник тяжко захорів. Відпровадив о. Дольного і був у нього пів години в гостині. Як вертався додому, дістав параліж й упав на вулиці. Лікував його д-р Іван Подюк, але Стефаник ніколи вже до свого здоров'я не вернувся.

На Різдво 1931 року Стефаник переказав не приїздити, бо не хотів обходити річницю свого каліцтва. Зате запросив нас на Йордан. Вже не мав того золотого гумору і почав згадувати свою смерть.

Від 1932 року знову стали ми постійними й одинокими гостями в Стефаника. Крім найближчої родини вже мало хто з чужих заходив.

— Ти, небоже, приїжджай на Різдво, бо без тебе я не маю Свят. Не дивися, що не прошу, бо я вже не годин.

Ми дальше співали Стефаникові його любими пісні, й колядували. Вуйко Проскурняк в 1933 році помер. Колядники приходили, як і колись, все в великім числі: старші братя, молодь, яка колядувала на народні ціли, то шкільна дівтора під проводом свого управителя. Стефаник тішився всіми, сам виходив дякувати і платив гроші.

Так було до 1936 року.

Різдво 1937 року. В домі Стефаника мертва тишина. Заніміли пісні й коляди, з кожного кутка віє сум. Його сини — Семен і Кирило — в тихій задумі шукають слідів свого великого батька.

Як ті кленові листочки, розвіялися вони по полю і ніхто їх позбирати не годин...

А там на високій могилі спочиває він, — творець "Землі" і дивиться на нас, чи ми добре заховали в пазусі його пісні й золоті слова.

2 січня 1975, число 1. УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Мал. Віра Дращко

ВІТАЄМО ТИХ, ХТО НАРОДИВСЯ У СІЧНІ

ФЕНЧАК ВАСИЛЬ ВАСИЛЬОВИЧ
нар. 1 січня 1951 р.

ДАНИЛЮК ІВАН ГРИГОРОВИЧ
нар. 2 січня 1938 р.

ЛЕСІВ ЯРОСЛАВ ВАСИЛЬОВИЧ
нар. 3 січня 1943 р.

МАРИНОВИЧ МИРОСЛАВ
ФРАНКОВИЧ нар. 4 січня 1949 р.

СТУС ВАСИЛЬ СЕМЕНОВИЧ
нар. 8 січня 1938 р.

САФРОНОВ ОЛЕКСІЙ ВІТАЛІЙОВИЧ
нар. 13 січня 1951 р.

СТРІЛЬЦІВ ВАСИЛЬ СТЕПАНОВИЧ
нар. 13 січня 1929 р.

ТКАЧЕНКО СЕМЕН ФЕДОРОВИЧ
нар. 20 січня 1942 р.

ЛЕБЗАК ОЛЕКСАНДР ВІКТОРОВИЧ
нар. 28 січня 1963 р.

МЕШКО ОКСАНА ЯКІВНА
нар. 31 січня 1905 р.

ТИХИЙ ОЛЕКСІЙ ІВАНОВИЧ
нар. 31 січня 1927 р.

ПРИВІТАЙТЕ ТИХ, ЩО НАРОДИЛИСЯ В ЛЮТОМУ

КАБИШ МИКОЛА ІЛЛІЧ — 2 лютого 57 років (1926 р. нар.). 19 січня 1983 року в нього має закінчитися табірний термін. Адреса дружини Кабиш Віри Василівни з 7-ма дітьми: Кіровоградська обл., м. Знам'янка, вул. Горького, 36.

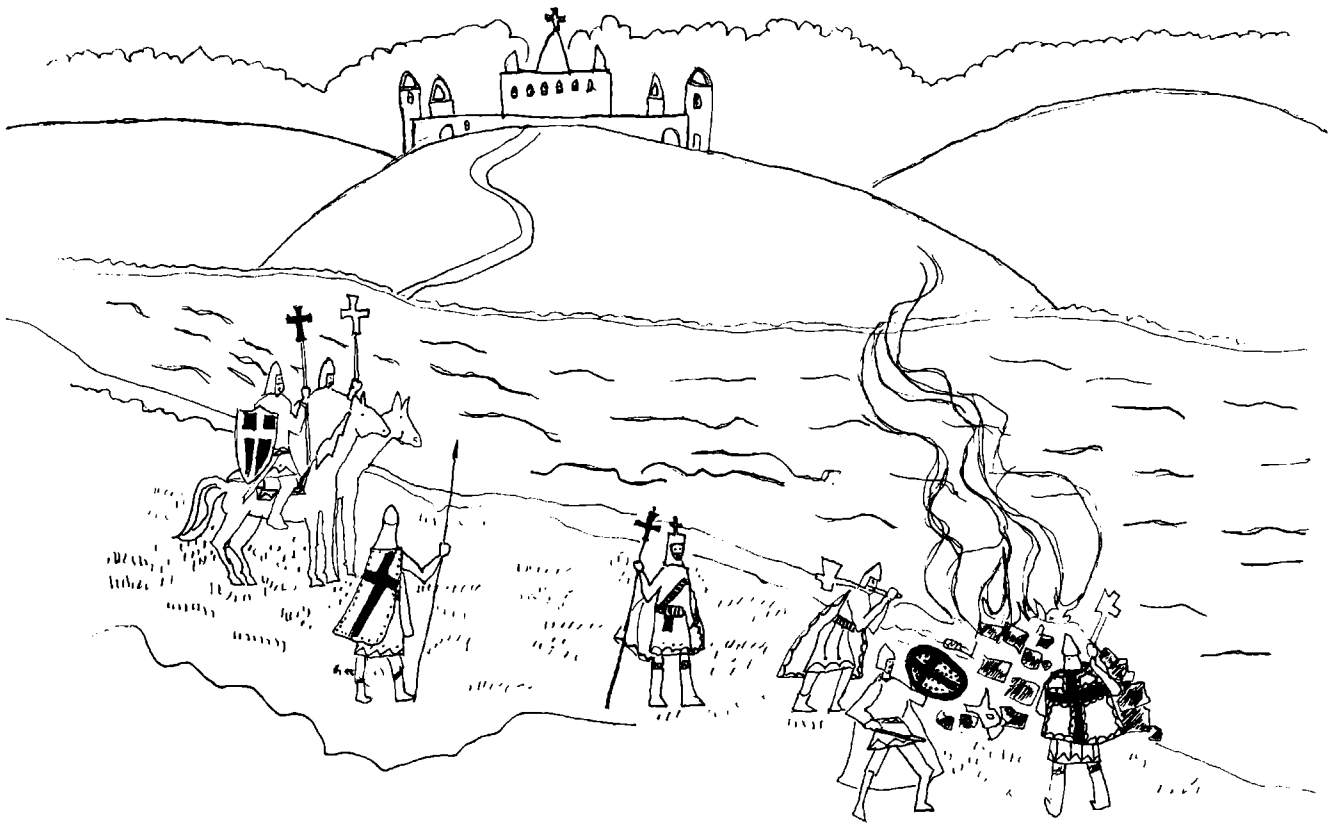
ПОПОВИЧ ОКСАНА ЗЕНОНІВНА — 2 лютого 57 років (1926 р. нар.). 28 жовтня 1982 року її вивезли з табору на заслання. Теперішня адреса ще не відома. Адреса матері Олени Йосипівни: Івано-Франківськ, вул. Павлика Морозова, 15, кв. 1.

РУСНАК МИКОЛА ПЕТРОВИЧ — 3 лютого 29 років (1954 р. нар.). Його адреса в таборі не відома. Адреса дружини Докії Матвіївни: с. Комарово Кельменецького р-ну Чернівецької обл.

НІКІТІН ОЛЕКСІЙ ВАСИЛЬОВИЧ — 20 лютого 46 років (1937 р. нар.). Його адреса в спецпсихлікарні: 483310, КазССР, Алма-Атинская обл., г. Талгар, пос. Алексеевка, учр. ЛА-155/7. Адреса його сестри Полудняк Людмили Василівни: 340026, м. Донецьк, вул. Денисенка, 1, кв. 11.

САПЕЛЯК СТЕПАН ЄВСТАХІЙОВИЧ — 26 лютого 31 рік (1954 р. нар.). Його нова адреса: Харківська обл., Харківський р-н, с. Хорошево, пров. Червоного Міліціонера, 5.

КОНКУРС ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ. КНИЖКА З НАГОДИ
1000-ЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ.

КОЛЯ САВИЦЬКИЙ

Рисував Коля Савицький

Союз Українок Америки, на пропозицію і за ініціативою 64-го Відділу в Нью-Йорку, рішив видати книжку дитячої творчості з нагоди 1000-ліття Хрищення Руси-України. З тією метою подано оголошення про конкурс до "Свободи" "Америки" і "Народної Волі", вислано листа до Шкільної Ради, повідомлено Координаційний Комітет для відзначення цього ювілею та поміщено інформативну статтю в "Свободі".

У конкурсі можуть брати участь українські діти і молодь від 5-ти до 16-ти років життя. Учасники конкурсу мають представити в

слові або образі Хрищення Руси-України, та інші події зв'язані з цією датою. Окрема, покликана для конкурсу комісія, вибере праці, які будуть поміщені у згаданій книжці. В ювілейному році плянується влаштувати виставку всіх надісланих творів. — Звертаємося з проханням до батьків, учителів і виховників заохотити дітей до активної участі в цьому конкурсі. Своїм позитивним наставленням, не лиш поможете нам у виданні книжки, але поглибите знання наших дітей і молоді про цю епохальну (світлу) подію в нашій історії.

Приємно нам подати до відома, що на наш заклик першим відгукнувся 7-літній Микола Савицький з Нью-Йорку, син арх. Юрія і Христини Савицьких, якого рисунок містимо у цьому числі "Нашого Життя".

Праці в слові чи образі просимо слати на адресу:

Ukrainian National Women's League
of America
Branch 64
108 Second Ave.
New York, N.J. 10003
За телефонічними інформаціями
звертатися: (212) 228-1244

БУЛА РІЗДВЯНА КАЗКА.....

Доні було не більше 6-ти років. Вона вже вміла читати і писати, але над усе любила, як мама читала їй казки і оповідання, часом веселі сміховинки. Тоді Доня заходила голосним реготанням, а батько завважував:

— Ти забагато смієшся, ти все смієшся...

Тоді втручалась мати:

— Та хай сміється, поки життя її пестить —...

Наближалось Різдво, на яке Доня вже довго ждала. Бо що ж могло бути кращого для неї, що ж могло бути так небуденного, коли Святу Вечерю споживала вся родина не при світлі лампи, а при свічках, коли обділялись дрібними кусниками хліба з медом і називали цей хліб "проскуркою", коли їли деякі інші страви, як щодня, а одну з них називали "кутя". Доня її не любила, але тато казав, що всі українські діти на Свят-Вечір їдять кутю і Доня також мусить її їсти. Тоді вона скоро проковтувала одну ложечку куті і закушувала маківником.

Але те, що діялось по вечері, Доня ледве могла б передати словами. Бо уявіть собі: якась невидима рука відкривала навстіж від вітальні двері (Доня не завважувала, що під кінець вечері старший брат зникав від столу), а там, там... чудова ялинка, що її приніс "ангелик", вся освітлена різнокольоровими свічками, прибрана срібним волоссям, позолоченими горішками, цукерками, кулями, а на самому верху янгол зі срібною трубкою в руках. Під ялинкою пакуночки-даруночки.... В кімнаті темно. Вся родина стоїть кругом ялинки, а батько своїм гарним голосом починає.. "Бог Предвічний.." Всі співають разом з татом, співає і Доня і навіть її молодший братчик щось мугикає, широко відкриваючи уста.

І хоч Доня зайнята співом, то часто косом поглядає на ці даруночки під ялинкою і думає:

— А що я цього року дістану від "ангелика".. —

А відспівавши коляду, мама підходить до ялинки і каже:

— Ну! Побачимо, діти, хто був чемний цього року. Що їм принесли "ангелики" в пакунку, а може декому й різку чортик приніс?....."

І так було з року в рік.

Але одного року сталося інакше.

На Свят-Вечір вранці старший брат замкнув на ключ двері від вітальні і сказав, що там роблять порядки і дітям не вільно входити.

Доня здивовано поглянула на брата і призадумалась: —

— Адже ж порядки у вітальні роблять кожного тижня, а ніхто дверей не замикає на ключ. Вирішила справу перевірити.

Скориставшись з цього, що того дня старші діти менше займались, бо були зайняті приготуван-

ням до Свят, Доня присунула до "креденсу" (шафка з порцеляною) крісло і столик і вилізла наверх, та поклатась за пуделками, які хтось поклав на сам краєчок. В напруженні чекала.

За якийсь не дуже довгий час заскрипів у замку ключ у дверях вітальні і в них станув старший брат та чогось розглядавсь по їдальні, де заховалась Доня.

І Доня крізь широкий отвір у дверях побачила....

О, Боже!... Вона побачила зелену смереку, таку, які ростуть і в їх городі, а біля неї свою старшу сестру, що чіпляла на галузки ялинкові прикраси.

Доня якусь хвилину приглядалась цьому, а потім сльози набігли до очей і вона подумала".

— То не "ангелик" приносить ялинку, то сестра її "робить"... То чому... чому їй казали, що то "ангелик"?.....

Скрипнув знову у дверях ключ від вітальні. Доня зішла з "креденсу" і заховалась за софу. Там дала волю сльозам, які струмками спливали по її обличчі....

— Доню, Доню почула голос матері з кухні. Ходи до мене, допоможи посипати тістечка цукром —

Доня не рухалась.

І тільки, коли мати ввійшла до їдальні і запитала її молодшого братчика, що бавився у кутку кльоциками, де Доня, — а він відповів, що сидить за софою, щойно тоді, вона вийшла зі своєї криївки.

— Ти плакала — запитала мама, пильно розглядаючи її зачервоніле обличчя і її розбурене волосся.

Доня похилила голову і мовчала.

— Сварились чи побились? — запитала мама братчика.

— Ні—

Мама взяла Доню за руку, відвела до умивальні, обмила обличчя і руки і взяла зі собою до кухні.

Доня послушно виконувала завдану мамою роботу, але її звичайна усмішка зникла.

Свята Вечеря почалась. Родинний святковий настрій охопив присутніх..

Доня тільки сиділа з похиленою головою і мовчала.

Звернув увагу на її дивну поведінку батько і всі присутні.

— Вона певно хвора?... — зажурено завважила мама.

Доня заперечуюче похитала головою.

— Діти мають свої примхи — докинув старший брат — це пройде. —

І як завжди невидима рука відкрила широко двері від вітальні і привітала з Різдрвом Христовим присутніх пишна ялинка.

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК

У тих святкових тижнях багато говоримо та думаємо про подарунки. Бо то і св. Миколай і Різдво і "Крісмес", який ми тут на американській землі так чи інакше святкуємо і, до якого з пройденими роками зовсім вже привикли та достосувалися.

Отож в останніх тижнях ми давали подарунки, приймали, а тепер коли ця подарункова гарячка закінчилася, знову приходиться отверезіння, а з ним думки чи було це все у тому розмірі потрібне? Чи варте воно було такого нашого зусилля, бігання по крамницях і розв'язування питання, що кому дарувати?

Звичайно, ізза браку часу (бож ми вже хворобливо всі не маємо часу а у святочному сезоні та недуга доходить до такого стану, що стає просто критичною) в неодному випадку купуємо, що попало аби тільки мати подарунок для кожного з родини чи близьких, яким годиться щось дати.

А тимчасом не у випадковості подарунка ціль а у вказанні уваги, думки і серця до другого. Справді воно так, як кажуть американці, що "це думка, яка найбільше числиться". Та думка найважливіша і тому нас так зворушують її докази і ті подарунки, в яких її відчувається. Такі подарунки на вагу золота, навіть якщо їхня ціна далеко не дорівнює найдорожчим золотим ланцюгам чи брилянтам.

Саме такий пишається тепер у мене і він це либонь найбільший скарб, що його маю. Він це доказ дружби і любови цілого ряду близьких мені людей, виконаний їхніми руками але передусім їхніми серцями. Бо як можна інакше вияснити ту велику працю, що її всі вони вложили, щоб перевести в життя наскрізь оригінальну ідею, зробити накривало, в яке вшито цілий ряд близьких та спільних споминів. Там і обгортка "Юнака" і пластова відзнака, зариси родинного дому, там і китичка калини і карлики з далекого лісу, там зозулька, когутик, енот, полуниця та навіть олівці, що помагають передавати думки на папір. А все разом получене в одну гармонійну цілість з приміненням вишивки і відповідних кольорів.

Чи можна уявити собі кращий та більш продуманий подарунок?

Правда, він не був призначений під ялинку чи від св. Миколая, а відзначував один із рівних років народження — але він доказом скільки можна дарного придумати навіть не заглядаючи до крамниць і тому я хотіла тією ідеєю поділитися з читачками.

Не кожний має щастя такий подарунок дістати в житті, але напевно кожний із нас може на свій спосіб дарувати близьким собі дещо з почувань і серця. А це завжди та при кожній нагоді викликає справжню радість і для того, що дає і для того, що приймає.

O-KA

Докінчення: БУЛА РІЗДВЯНА КАЗКА

Найскорше підбіг до ялинки маленький братчик:

— О! Як гарно, гарно!!! —

Доня подала руку старшій сестрі і поважно з рештою родини ввійшла до вітальні. Там станула у кутку, піднесла голову на вершок ялинки і думала:

— А той "ангелик" скляний — Не співала.

І тільки, коли мама роздавала подарки і вручила їй велику ляльку, що ще й у тій хвилині кліпнула очима, по хмурному обличчі Доні пробігла усмішка. Вона притулила ляльку до грудей і вибігла до спальні та так і з лялькою лягла у своє ліжко. Там похилилась над нею і крізь сльози сповідалась їй із свого горя. Так і заснула.

* * *

За деякий час ввійшла до спальні мати. Зі здивуванням побачила, що Доня зодягнута спить з лялькою.

Вона почала її поволі роздягати, а тоді Доня розкрила пів-сонні очі і вимовила:

— Мені вже "ангелик" ніколи не принесе ялинки, ні дарунку, ніколи...

І мати зрозуміла; не знала тільки, як це сталось:

— Це життя вже відібрало у неї казку різдвяної ночі, і ще не раз відбере у неї життєву казку.. бо воно Ж и т т я

ПІДСУМКИ ПАНЕЛІВ КОНФЕРЕНЦІЇ "УКРАЇНЬСЬКА ЖІНКА У ДВОХ СВІТАХ"

Галина Кутко

Конференція "Українська Жінка у Двох Світах", яка відбулася в жовтні на "Союзівці" зібрала зацікавлених жінок до спільної дискусії. Зацікавлення було велике, бо зібралось приблизно шістсот жінок з різних околиць США, що свідчить про потребу форуму для виміни думок. Також треба зазначити, що вік учасниць Конференції був різномірний, від середньошкільників до жінок старшого віку. Де-не-де можна було побачити мужчин, які приїхали подивитися і послухати що жінки роблять.

Програма Конференції була велика і різномірною. Під час двох днів відбулося тринадцять панелів, мистецькі виставки жіночої творчості і виставка літературних творів жіночого пера.

КОРОТКІ ПІДСУМКИ ПООДИНОКИХ ПАНЕЛІВ:

ПАНЕЛЬ СЕРЕДНЬОШКІЛЬНОЇ МОЛОДІ — модератор Леся Слободян.

В цьому панелі порушено справи мови, родини й ідентичності молодшого покоління. Цікавим висновком панелю було твердження панелісток, що молодь є горда зі свого походження. Українці, в очах молоді є унікальні і бути українцем це привілей.

УКРАЇНЬСЬКІ ШКОЛИ І МОЛОДЕЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ — модератор Галина Кутко.

Панелістки обговорювали проблеми зв'язані зі школами і молодечими організаціями. Всі погоджувалися, що кінцевим є заохотити батьків, щоб записували своїх дітей до цілоденних і суботніх шкіл та до молодечих організацій. Зменшення числа учнів свідчить про байдужість батьків і мале зацікавлення учнів.

Існує велика потреба створення на терені США сталого вишколу для вчителів, які модерними методами могли б зацікавити учнів у навчанні. Також стверджено потребу доповнюючих курсів для батьків, щоб використати час під час шкільних занять, для доповнення українознавчої освіти.

УКРАЇНЬСЬКА МОВА — модератор Рома Дигдало.
Знання, як також розвиток української мови в

наших родин є щораз на нижчому рівні. Щоб навчити дитину мови, треба відмалечку вчити її любити і шанувати все що українське і в цей спосіб виробити схильність до плекання мови.

Треба притягати до української громади людей, які почуваються українцями але не володіють українською мовою. Ці люди можуть бути позитивними членами нашого середовища. Старша генерація часом заемоційно ставиться до справи мови, а молодші навіть зі слабким знанням мови, почувають себе українцями.

МІШАНІ ПОДРУЖЖЯ — модератор Христина Мельник.

В цьому панелі брали участь пані, які є членами мішаних подруж. Панелістки ствердили, що одружитися з не-українцем/не-українкою не легка річ, особливо тоді, коли він вона плянує придержуватися українських традицій чи виховувати дітей в українському дусі. Українців, які ввійшли в мішані подружжя не треба ізолювати, а прийняти до громади, якщо вони цього бажають.

УКРАЇНЬСЬКА ІДЕНТИЧНІСТЬ І ТРАДИЦІЇ — модератор Наталка Кормелюк.

Кожний з нас має індивідуальний підхід до поняття ідентичності. Ідентичність не може включати лише знання мови, але мусить включати інші цінності в нашій традиції. Українці не повинні ізолюватися, а повинні включатися в американське суспільне життя. З психологічної перспективи бути членом етнічної меншини є позитивним явищем, яке втримує людей в своєму середовищі.

ЖІНКИ В КРИЗІ — модератор Мотря Кушнір.

Криза в житті жінки виникає в багатьох випадках: це втрата чоловіка через смерть чи розвід, проблема у вихованні дітей, хвороба, чи економічні проблеми. Щоб допомогти жінкам, які переходять через такі кризи найкраще створити "системи підтримки" при організаціях чи установах. Якщо це неактуальне, треба мати інформації про існуючі можливості в американському середовищі.

ПРАЦЮЮЧА ЖІНКА — модератор Ксеня Драган.

Працююча жінка мусить мати підтримку і допомогу своєї родини, щоб поєднати функцію жінки, матері і праці. З панелю і дискусії виходить, що нема української "супервуман". Якщо жінка має забагато відповідальності, щось на тому потерпить.

Жінки, які по довгих роках плянують повернутися до праці, потребують конкретних інформацій про способи шукання за працею, про додаткову освіту чи навіть писання "резюме". Тут також потрібні системи підтримки, з яких жінки могли б черпати такі інформації.

САМІТНІ УКРАЇНЦІ — модератор Марта Кордуба.

З панелю про самітних українців довідуємося, що найбільш пекучою проблемою їх це потреба

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

СТИПЕНДІЙНА КОМІСІЯ ФОНДУ СУА ім. ЕВИ СТАШКІВ

проголошує

КОНКУРС НА СТИПЕНДІЇ У НАСТУПНИХ КАТЕГОРІЯХ:

1. На студії української мови для абсолювентів журналістики, мовознавства, бібліотечарства і музейництва, які планують використати знання української мови у професійній праці.

2. На студії для досягнення докторату у ділянках українознавства або порівняльних дослідів, у ділянках літератури, історії, соціології, музикології і т. п., після цього, як університет апробував тему;

3. Допомога у виданні наукової праці з ділянки українознавства, прийнятої до друку авторитетним видавцем.

Кваліфікованими кандидатами на стипендії є членки СУА, які вступили до організації принаймен-

ше один рік перед внесенням подання про стипендію. Реченець внесення подання про стипендію 28-го лютого 1983 р.

Про інформації слід звертатися на адресу:

Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Eva Stashkiw Scholarship Fund
108 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

У першій і другій категоріях стипендії будуть призначені на студії в американських і канадських університетах.

У листі необхідно подати на котру категорію стипендії кандидатка хоче внести подання.

комунікації. Під час дискусії пропонувано видавання комунікаційного листка з адресами, чи інформацій про зустрічі, товариські вечори тощо. Треба створити клуби чи осередки де самітні українці могли б зустрічатися. Коли нема відповідного місця зустрічей, вони відходять від української громади і шукають товариства в не-українському середовищі і часто одружуються з не-українками.

ЗАСОБИ КОМУНІКАЦІЇ — модератор Рома Гадзевич.

Українська преса переходить велику кризу через обмаль читачів, які добре розуміють українську мову, брак редакторів і великі кошти пов'язані з видавництвом. Це дуже поважні проблеми, спеціально тому, що преса у вільному світі є єдина, яка може свobodно друкувати. Українська преса у великій мірі є залежна від української родини. Коли ж в родині плекають і розвивають мову, тоді будуть читачі нашої преси, а коли мови не знають, тоді і преси непотрібно.

ЛІТЕРАТУРА-УКРАЇНСЬКІ ПИСЬМЕННИЦІ НА ЗАХОДІ — модератор Лариса Онишкевич.

Письменниці в діаспорі є більш активні ніж мужчини. Більшість жінок присвячує себе літературній творчості тоді, як не мають обов'язків піклування дітьми та як є самітні. Великою заохотою для письменниць є літературні конкурси, журнали та інші способи розповсюдження їхніх творів. Для письменниць важливе бути в контакт з другими творцями літератури. Число молодих, що творять українською мовою зменшується і тому треба особливої заохоти для цих одиниць. Коли ділянка перекладів української літератури на інші мови є дуже добре заступлена німецькою та португальською мовами і це заслуга кількох тільки жінок), перекладів англійською мовою є відносно мало й потрібно більше дослідного планування та праці у цій ділянці.

ТВОРЧИЙ ПРОЦЕС — модератор Наталія Погребінська.

Щоб стати мистцем, людина мусить не тільки

володіти своїм ремеслом, але мусить знайти себе й своє мистецтво у своєму внутрішньому "я". Це шукання — це творчий процес і поклик кожної людини, яка старається зрозуміти зміст свого існування. Оточення мистця, це немов тканина переплетена життєвими подіями, з якими мистець мусить співдіяти. Всі емоційні хвилювання входять у цей процес.

Мистець мусить також зберігати скарби нашої спадщини, нашої культури для майбутніх поколінь і мусить застановитися як це зробити у своїй творчості.

РОЛЯ МУЖЧИН (БАТЬКА) — модератор Петро Ставничий.

В цьому панелі порушено три різні ролі мужчини, а саме: його роля в бездітньому подружжі, самітнього батька і також його роля в родині, в якій обоє батьків працюють.

Батько мусить мати самодисципліну, щоб вщепити дисципліну своїм дітям. Він мусить плекати українську мову, традиції, релігійні й моральні вартості, щоб передати їх своїм дітям.

УКРАЇНЦІ В АМЕРИКАНСЬКІЙ ПОЛІТИЦІ — модератор Марта Кічоровська.

Українці повинні створити кращу "лоббі" у Вашингтоні. Також, для кращого політичного впливу, необхідно голосувати бльоком, щоб мати більший вплив на американське середовище. Українська громада мусить створити бюро кваліфікованих людей, які могли б інформувати американську публіку про події важливі для нашого суспільного й політичного життя. На це потрібно фондів і громада повинна ці фонди зібрати.

На заключення можна ствердити, що Конференція виправдала себе вповні. Українській жінці потрібно форуму до дискусії і Конференція стала тим форумом. Заохочуємо продовжувати цю дискусію в пресі чи на подібних дискусійних конференціях в інших околицях США.

В ПАМ'ЯТЬ ПОЛЯГЛИХ І НА ЗГАДКУ КОЗАЦЬКОЇ СЛАВИ

*"Хто не знає свого минулого,
той не вартий свого майбутнього"
(Максим Рильський)*

Під безкраїм блакитним небом розстилаються широкі жовті лани збіжжя у переміжку з чудовими червоними маками, блакитними волошками, степовою тирсою, поміж якими вивищуються то більші то менші сторожеві чи могильні кургани. Широкі та темні гаї і ліси та лани немов серпанком прорізують прудкі струмочки, а то й річки, на чолі з старим Дніпром-Славутою. На півночі — вічні багна, пісок та вільхові і соснові ліси нашого Полісся, а на заході піднімаються вгору смуги Карпатських гір, що полого спадають до Поділля та старої Волині. Серед цих надзвичайно гарних краєвидів стоять ще досі старовинні городи, міста, ще залишки великокняжої доби з підступами до них та навкруги них місця колишніх кривавих битв нашого непереможного українського народу з кочовими племенами половців, печенігів, татар, турків, із поляками та москалями. Багато залишилось різних урочищ, селищ та міст, що заховали назви тих лицарських битв чи отаманів наших запорозьких козацьких військ, що вогнем і мечем боронили свою святиню, Неньку Україну та свою християнську віру. Біля самого Дубна, в долинах сіл Страклова, Сурмич,

Дитинич та багато інших місць гарячим літом уночі, чи пізнім вечором, коли проїжджаєте по долині, то за візком з'являються фосфоричні вогники, які біжать за ним залежно від його швидкості, а пізніше з'єднуються в один великий клубок, світяче коло і слідує за вами, аж поки ваш візок не підніметься на узгір'я і тоді той таємничий вогненний клубок злітає, скочується в долину назад і там розсипається у мілкі вогники, що немов свічечки горять понад лугами. Це таємниче явище довго не могли розгадати ані селяни, ані священики, аж поки не вияснено, що то фосфорні вогні від перетлілих людських кісток, поляглих тут колись лицарів у битвах чужинців та синів України, головним чином під час битви кн. Василька Галицького з татарами.

Але найбільш відомим історичним місцем битви за волю України стало Берестечко біля Дубна і то властиво село Пляшева з її маленькими багнами, річечкою та острівцем "Журавлиха", де загинуло 300 відважних і сильних духом козаків від куль і шабель польських гусарів. Ця страшна і велика подія в нашій історії відбулась під час походу польського короля Яна Казіміра в червні 1651 року проти козацько-запорізької та селянської армії повсталого українського народу проти знущання та кривд, що їх польська шляхта, магнати та єзуїти завдавали українському

*Хрест на полі боїв 1651 р.
Cross on the battlefield, 1651.*

*Погруддя козака.
Реконструкція
Г. Лебединської
Bust of a "Kozak."
Reconstructed by
H. Lebedynska.*

православному людові на західніх територіях Великої України. Наляканий успіхами селянсько-козацького війська у визвольній війні, польський король Ян Казімір, зібравши більш як стотисячну армію, добре озброєну, очолив похід проти гетьмана Богдана Хмельницького і отаборився біля Берестечка на Волині коло Дубна та понад річкою Пляшевою, що пропливала повз села Пляшева, Митниці, Острова, Солонева. Не дивлячись на переважаючі сили військ польських, наше козацтво, запорожці та селяни поставили сильний спротив і виявили відвагу духа. У перші дні битви козацька армія успішно атакувала польський табір та завдала полякам великих втрат у людях та в зброї так, що сам король Ян Казімір, був нерад і переляканий своєю трудною ситуацією серед розлогих низин та узгір'їв околиць Берестечка. На жаль, кримський хан Іслам Гірей III, що дог.магав козацькому війську, був підкуплений багатою шляхтою, зрадив гетьмана Богдана Хмельницького і, захопивши його в полон, відступив з ордою на Крим. Таким чином військо козацьке залишилось у полі бою без свого гетьмана і після запеклих боїв у цьому районі козаки були оточені переважаючими польськими силами і лише відважні та мудрі полководці, як полковник І. Богун, Ф. Джеджалій, М. Пушкар та інші зуміли без великих втрат прорвати вороже оточення, сильне збройне коло і, організувавши переправу через численні болота та річки, в тому числі і річку Пляшеву, відступили у напрямі Києва. Відхід головних козацьких сил прикривали невеликі загони козаків та селян. Всі місця бою вкривались вбитими козаками та пролітою їх кров'ю. Не дарма Т. Г. Шевченко, побувавши на місці цього бою під Берестечком у 1846 р., написав незабутні слова поеми:

Іван Богун — мал. О. Данченко
Ivan Bohun, by O. Danchenko.

" — Ой чого ти почорніло,
Зелене поле.
Почорніло як від крові
За вольною волю.
Круг містечка Берестечка
На чотири милі
Мене славні запорожці
Своїм трупом вкрили..."

На маленькому острівці, поміж осокою та вербами, оточені водою, залишились лише три сотні козаків, хоробрих та відважних лицарів, які були стиснені з усіх сторін переважаючим ворогом, закутим у залізні шоломи та лати. Ця невелика група лицарів землі української боролась завзято. Сам

Стара дерев'яна церква, побудована на початку XVII ст. в Берестечку. Тут перед битвою з поляками молився гетьман Богдан Хмельницький
Old wooden church built at the beginning of the XVII cen. in Berestechka.

Панікадило XVII ст.
Різьблене дерево
Incense — Lolder,
Carved wood.
XVII century.

ПОДЗВІННЕ.

Вітер осінній звіає
листя сухе листопаду,
листя, що так шелестіло
пісню про квіти калини,
дівчину між яворами
як із стрільцем розмовляє....

Вітер зі Сходу надносить
розголос дзвону-Кирила,
голос крицевого серця,
що в той сам бік ударяє.
Щире вояцьке подзвінне
з вежі крутої Корнятки:
...воїн-стрілець цей зі Львова...
світові вістку голосить.

НЕ ПИТАЙ

Не випитуй мене про минуле,
не торкай пережитих болів,
заледве я те все призабула,
що згинало мене до землі.

Я не хочу про те говорити,
як турботливі довжились дні,
бо людині не можна прожити,
що на долю склалося мені.

Тож не буду я згадувать лиха
і за щастям сльози не проллю.
Хай спокійна година і тиха
віджене всі минулі жалі.

король Казімір дивувався їхній відвазі і лицарству та обіцяв їм волю і життя лише, щоб зложили зброю. Однак не залишився живим ані один із них. Всі полягли смертю хоробрих, цим показавши дух своєї нації в останній хвилині життя. На місце острова Журавлихи пізніше в ХХ ст. була перенесена пам'ятка архітектури ХVІІ ст., дерев'яна Михайлівська церква, в котрій за переказами сам Богдан Хмельницький молився перед боєм з Яном Казіміром. Тут в спеціальному підземеллі та в каплиці були вміщені зібрані кістки поляглих у нерівному бою захисників острівця Журавлихи. Про їх відвагу і бій свідчить чудово виконаний образ-гравюра художника О. Данченка "Подвиг трьохсот". Тут на місці бою славних запорожців, козаків і селян знаходиться церква св. Юрія Переможця і сімдесятиметровою стежкою під землею входить до саркофагу-гробниці, де донині покояться кістки війська запорожського, що під проводом славного полковника Івана Богуну боролось з ворогом за останній рідний клатик землі.

Сама церква чудово розмальована нашим знаним художником І. Іжакевичем. Від часу бою під Берестечком до цього "пантеону" Волинської землі тягнулись щорічно в пам'ятний день бою тисячі прочан з цілої України, навіть і польські націоналісти не могли стримати величних прощ нашого богомольного народу на ці місця хоробро поляглих вірних синів нашої батьківщини з-перед кількох століть. Лише безбожна рука Кремля зупинила цей ентузіастичний і релігійний рух нашого побожного народу, а замінила це святе місце на звичайний музей Волині, куди побожні люди та національно свідомі молоді, як екскурсанти та відвідувачі музею, приходять сюди зложити свою пошану та любов до загинувших незабутніх героїв нашої землі.

Старанням Рівенського Обласного Музею та Львівського Історичного Музею й Інституту та Української Академії Наук, тут весь час проводяться археологічні дослідження і розкопки та досьгодні знайдено на колишньому полі бою тисячі експонатів та музейних тепер речей як зброю, особисті речі

козаків, гаманці, порохівниці, казани та навіть чоботи і частини сорочок зі старовинним гаптом. Все вміщено вміло й фахово, хронологічно та типологічно в музеї-пам'ятнику, де висять чудово виконані портрети майже всіх визначних запорозьких полковників, отаманів, та самого гетьмана Богдана Хмельницького і церковні речі.

Мушу зазначити, що ще під час мого перебування на Волині, я не раз бував тут на полі бою під с. Пляшевою та збирав у селян знайдені ними випадково при орці поля козацькі пам'ятки. Тепер я гордий назвати одного з теперішніх відомих дослідників і науковців, що провадять у цих місцях систематичні розкопки та дослідження — це мого колишнього учня восьмої класи дубенської державної польської гімназії Ігоря Свешнікова. Він є сином місцевого небагатого поміщика з с. Пляшева, св. п. Свешнікова, якого совєтська влада розкулачила давно, а його син Ігор став археологом світової слави. Про сестру його Ірину (теж мою ученицю) нічого не знаю. Сучасним Музеєм на полі "Берестецької битви" чи на т. зв. "Козацьких могилах" керує, як я згадував, Рівенський Обласний Музей.

Для ілюстрації "Козацьких могил", чи Берестецької битви" подаю декілька малюнків.

Шумлять тихо дерева. Сумно похиливши свої гілки та листя до землі, немов вкривають своїм сутінком краплини навек засохлої крові лицарів. Високі трави і збіжжя стеляться різнобарвними килимами понад кістями поляглих за волю рідного краю і поневоленого народу. Порозкидані червоні маки та волошки вкращають собою, замість вінків, поляглу славу і голови незабутніх лицарів нашого великого многострадаального народу.

Св. п. Тарас Чупринка, генерал нового покоління колишніх лицарів — написав невмирущі і правдиві слова до нас і нашого покоління:

"Я певний, що зброї, яку ви одержали з рук Нації, не посоромите і прийдешнім поколінням передасте своє ім'я, вкрите безсмертною славою".

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

ВІДКРИТИЙ П'ЯТЬ ДНІВ НА ТИЖДЕНЬ
/КРИМ ПОНЕДІЛКА І ВІВТІРКА/
ВІД ГОД 1 — 5 ПО ПОЛ.

ПОЖЕРТВИ НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

1000.00 дол. — Український Спортовий Клуб;
500.00 дол. — Фалина Кульчицька в пам'ять чоловіка інж. Євгена Кульчицького;
по 100.00 дол. — Любов Дражевська, Ричард Вудрофф, Стефанія Запітач, Фалина Кульчицька;
65.00 дол. — 9-ий Відділ СУА;
20.00 дол. — Параскевія Мельник;
15.00 дол. — Стефанія Євчук

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

по 1000.00 дол. — Володимир і Анна Раки, д-р Олег і Софія Кудрики, д-р Ярослав і Дарія Миндюки;
500.00 дол. — Василь і Пелагія Кучкуди;
250.00 дол. Богдан і Лідія Гайдучки;
200.00 дол. — Осип і Зінаїда Левицькі;
по 100.00 дол. — Наталія Кравчук, Ричард і Ольга Аліво, Ольга Овсянецька;
по 50.00 дол. — д-р Любомира Коцур, Кружок матерей при школі св. Івана в Нью-Йорку;
по 25.00 дол. — Вікторія Новотна, Лідія Придаткевич, Василь Кострицький, Надія Гробельська, Ярослав Петрушак, 89-ий Відділ СУА;
по 20.00 дол. — Іван і Марія Подільчуки, Анна Шапіро, Василь і Софія Леви, Марія Кузьма;
по 14.00 дол. — Юліан Гельбіг, Оксана і Богдан Богославці, Мурей Сенькус, Богдан Леочко;
15.00 дол. — В. Олійник
по 10.00 дол. — Прокоп Гульда, Стефанія Стричальська, Марія Чировська, Анна Домчак, Юліан і Оксана Бачинські, Петро і Зорянна Котлярі, Ірина Щерба, Ярослав Чипак, Лена Пенчак, подружжя Т. Кузьмовичі, д-р Роман Сачно мол.;
по 9.00 дол. — Людмила Сімон, Оксана Маліч;
по 5.00 дол. — Максим Паньків, Марія Пікерінг, Катерина Василькевич;
по 4.00 дол. — Олександр Павлюк, д-р Олександра і Андрій Ількові, Р. Л. Хомяк, Захарій Орлецький, Іван Воробель, Сем Черномаз, Стефан Керда, Микола Черевайко, Андрій Стачнів, Роман і Дебра Осадци, Мирон Стахів, Роман Припхан, Карен Біловс, Петро Причка, Олександра і Роман Луцики, Іван і Катерина Гурмани, Ігор Залуцький, Юрій Коломаець, Н. Прегар, Володимир Кузьма, Михайло Гук, Йосиф Труш, Анна Фрідріх, Емілія Медвецька, Христина Воевідка, Олена Березюк, о. Петро Огірко, Ігор Рак, Марія Васьків, д-р Іван Грочовський, Емілія Процінська, Маріон Бартошин, Іван і Ірина Чопики, Микола і Володимира Кавки, Френцис і Марія Конте, Стенлі і Ольга Бойчуки, Василь Самійленко, Євген і Мирослава Наливайки, Олександра Токе, Марія Гураль, Стефанія Йон, Карол Лукас, д-р Б. Гординський, Михайло і Катерина Королишини, Михайло Костів, Августин і Алла Узняки, Євген і Олена Каряки, Юрій і Марта Озди, Володимир Васишин, Володимир і Катерина Вальчуки, д-р Ярослав і Оксана Сидораки, Роман Добош, Дарія Бунт, Христина Шмотолоха;
по 2.00 дол. — Григорій Бодняк, Стефан Попель, Лідія Новосад, Олена Романовська;
1.50 дол. — М. Явдас;
по 1.00 дол. — О. Ерстенюк, Марта Зелік.
Широ дякуємо всім

Дарія Байко,
адмін. директор

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Для вшанування пам'яті незабутньої товаришки **Ірени Шухевич-Любчак** складаю 20.00 дол. на Український Музей,
Ярослава Левицька

В пам'ять бл. п. **Романа Олінчія** на Український Музей складають 10.00 дол.

Ярослав і Ольга Заремби

Замість квітів на свіжу могилу дорогого інж. **Євгена Гринцишина** 50.00 дол. на Український Музей складають,
Марія і Мирослав Кознарські

На Український Музей в Нью-Йорку зложили замість квітів на могилу бл. п. **Софії Олесницької**:
Марта і Богдан Цимбалісті — 50.00 дол.,
Ксеня і Юрій Кузьмичі — 50.00 дол.,
Віра і Теодозій Сендзіки — 25.00 дол.,
Юрій Іванків — 5.00 дол.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Марії Стусик** складаю 20.00 дол. на Український Музей,

Марія Юркевич

Замість квітів в 15-ту болючу річницю трагічної смерті нашого мужа і тата **мґр. Остапа Фірчука** складаємо 100.00 дол. на Український Музей,

Марія Фірчук — дружина
Люба Фірчук, Ліда і Богдан Гайдучки — діти

У пам'ять наших **Батьків** складаємо 500.00 дол. на Український Музей,

Лідія і Петро Яцєві

Замість квітів у пам'ять **сл. п. Татіани Яремчук**, парафіянки нашої української православної церкви, що упокоїлась у Фініксі, складаю 20.00 дол. на Український Музей,

А. Ліневич

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Романа Пристая** з Рочестеру, Н. Й., складаємо 20.00 дол. на Український Музей,

Віра і Ярослав Криштальські

В пам'ять **мґр. Льоня Крушельницького** та **Софії Олесницької** складаю 10.00 дол. на Український Музей,

Надія Кокольська

Замість квітів на могилу бл. п. **Олександрі**, матері **Наталії Загайкевич**, складають по 50.00 дол. на Український Музей:

Наталія і Роман Загайкевичі та внуки Ігор з дружиною Надією та Олегом

В пам'ять **спочилої Анни Смеречинської**, членки 47-го Відділу СУА, складаю на Український Музей 10.00 дол. а донькам з родинами складаю глибокі вислови співчуття,
Христина Дзюба

Вшановуючи пам'ять **сл. п. ген. Петра Самутина**, членки 59-го Відділу зложили як невянучий вінок на Український Музей 245.00 дол.;

по 25.00 дол. — Лідія Лемішка, Анна Стельмах, Галина Пісецька, Дора Хариш, Ангела Талан, Ярослава Совган і Надя Зінкевич; **20.00 дол.** — Валя Снігура; **15.00 дол.** — Дарія Кострубяк; **по 10.00 дол.** — Олена Блавацька, Анна Полішук, Люся Хай; **5.00 дол.** — Марія Іващенко.

ВОЄННИЙ БІЛЕТ Ч. 1. 217. 838

Продовження

...і стоїть воно, оце опудало і чекає, коли в його середину залізуть люди і почнуть рухати його, вносячи в нього життя. Заревуть мотори. Від їх страшної сили задрижить цілий танк. Все це Петро знає дуже добре. Нато ж він і танкіст. Петро вже третій рік служить танкістом і він є добрий танкіст, справний і ретельний, але чомусь він не любить цього монстра. Монстер!.. де і коли він чув таке?

Танкова бригада, в якій служив Петро, була переформована у місті Бійску і там їх усіх наладували на вантажний поїзд і вислали до Ташкенту. В Ташкенті вони перебули два тижні. Дістали спеціальні інструкції, перевіряли радіозв'язок на новій апаратурі, яка недавно приїхала з Америки. Лейтенант Железнов страшенно нервувався і лаявся, бо багато танкістів не зовсім успішно справувалися з наймодернішою технікою. Танкісти першого і другого року служби лякалися деталізованих незвичайно складних комп'ютерів. Часто просто губилися в численних панелях і плуталися серед різнокольорових гудзиків, яких було так багато. І понад усе треба було швидко орієнтуватися в усіляких знаках і написах, які не кожний міг читати скоро, точно і безпомилково. З тим усім було справжнє пекло!

Усі накази приходили тепер чомусь тільки вночі і то алярмово. Ротні дижурні страшними надсадними голосами кричали: "Тривога! Встать!" — і уривки сну плуталися з переполоханими думками, очі не скоро могли розглядіти що треба. Часом чулося не те, що мусіло б бути і взагалі від надмірного напруження люди губилися і шаліли, а тут начальство вимагало так багато і так докладно і все те божевільною швидкістю. І все — лайки, крики і погрози, погрози... Коли б уже скоро кінець цьому всьому! Коли б уже скорше приходив той радісний день, — а це буде у вересні, — коли Петро звільниться, нарешті демобілізується і покине все це. Так хочеться додому! Але ні! Знов прийшов наказ, в якому говорилося, що їхня бригада мусить вирушити за чотири дні на приграничні маневри. І називалося якусь місцевість. Такої назви ще ніколи ніхто не чув і не знав, і дехто ламав собі голову, де це є. Хтось бовкнув, що це мусить бути коло Індії. Ого, Індія! Це ж так далеко! Так он куди ми загналися! І задля якого дідька нам потрібна та Індія? Чого нам туди треба? Ніхто нічого не знав, а начальство мовчало.

Дні збігали. Безрадісні, повні тривоги і загадок дні. І кожний день, як невблаганний кат. Життя! Кожний був у крайньому напруженні і намагався угадати, що буде завтра? Що зустріне нас, мене і кожного там, за тією темною, непроглядною куртиную? За найліпше тепер вважалося ходити на дижур, бо там тільки можна було трохи забутись, трошки відпочити, трошки навести якийсь порядок думкам. Тоді там можна було перечитати пошту, яка приходила тепер так рідко! І що вони там, вдома, роблять? Чому так мало і так рідко пишуть? От знов

стільки тижнів нема з дому нічого. Газет давно ніхто не бачив, та їх солдатам тепер не давали, хоч начальство газети напевно читає. Ввесь час солдатам до знуди тикали під ніс військовий устав: читати і перечитувати! Вивчати! Та хто його читатиме і пощо? Усе це так набридло, що кожний готовий був хоч щось зробити, хоч би чимсь прикрасити це нудне одноманітне армійське животіння.

У воєнкоматі було людно, неспокійно, галасливо. Снували і бігали від стола і до стола солдати і секретарки. Дзвонили телефони, тріскали писальні машинки. Було накурено і душно. Глухий і невирозумний гомін стояв у повітрі. Петро Боровик закінчував свої справи і збирався вже вийти.

— Не забудьте ваш білет. — кивнула до Петра трохи косоока секретарка.

"Кіргізка чи казахчка?" — подумав Петро, на мить затримавши свій погляд на ній. — "Але не погана. Але Галя **краща!**" — мелькнуло в його свідомості протилежне. — "Все ж таки Галя **наша!**".

Він був готовий вийти, коли в широко розкриті двері, трохи нахилившись наперед, рябенський юнак у формі сержанта крикнув до нього:

— А остальное палучіте завтра. Не апаздивайте!

Боровик взяв білет, подивився на свіжо прибуту печатку і підпис начальника воєнкомату: "Разгуляев" — прочитав Петро розмашистий, трохи невправною ніби рукою зроблений, підпис. Засунув білет до нагрудної кишені гімнастюрки, ще раз перебіг поглядом по просторій канцелярії, глипнув на секретарку кіргізку і вийшов, не притримуючи за собою дверей на пружинах.

Погода була паскудна. Гострий вітер розгульно ганяв по вулиці і сік у лице тонкою льодовою січкою. Під ногами було мокро і слизько.

"А тепер куди?" — Годинник показував 10.47 ранку.

Сірий непривітний день. Останній день лютого. Низькі бистрі хмари, і з них ота така настирлива дрібна гостра льодова січка в очі і по вухах. І невгаває. Бр-р-р! Що за паскудний день!

"Було б добре знайти десь якесь місце, де тепло і сухо, і випити пива та з'їсти чогось ситного... смачного... послухати радіо, якоїсь музики, пісень".

— Ходім, Петре! — хтось ззаду торкнув його в плече. — Чого став? Чого тут шукаєш? — і заглянув йому збоку в лице.

— Василь! Як... чого ти тут?

— Так, як і ти. А ти що? Вже все маєш?

— Та... завтра, сказано, мушу зайти до воєнкомата і дістати там ще щось.

— Ага, значить, ідемо. Ти з нами? Ти з якої?.. з 724 бригади?

— Так.

— Ну, то ідемо разом... завтра ввечером.

Петро слухав свого колегу і дивувався з того, що той вже все знає. Та ще й завтра ввечером! От як при-

Докінчення на ст. 36

Тільки між нами і телефоном

Мабуть таки під час різдвяних свят, більше як коли у році (хіба що на весілля), у кожній родині йдуть у рух збережені приписи на торти та різно-рідні присмаки. Звичайно все йде гладко, поки хтось один зберігав усі рецепти на готування або хоч пам'ятав їх. Та коли нагло тієї особи нема, то вся традиція захитана.

— Пані Любо, я була така певна, що зумію сама подібні торти зробити, але вони не вийшли так само — телефоном жалілась мені знайома, пані Леся. А її мама, пані Геня, була справді мистцем понад мистцями у цій штуці. Вона зуміла перебрати від своєї матері всі родинні приписи й була втаємничена у різні способи потрібні для досягнення кулінарного шедевр.

— Ох, так часто мені чоловік радив позаписувати не тільки самі приписи, але й ті спеціально дрібненькі поради завдяки яким дана річ або буде короною стола, або звичайним "фіяском" ... Не раз ми говорили про те, щоб пізніше видати куховарську книжку з цими приписами, і так не встигли, — казала пані Леся.

І не дивно, що її чоловік потім сказав, що з його тещею пропала одна велика частина найкращих приписів з Європи.

— Ну, а не пробували ви різних наших куховарських книг? Одного року аж дві появились у нас — запитала я.

— Я навіть дуже ввадувалась тією що має описані давні галицькі приписи. Спробувала я спекти крихкий торт. Крихким він не вийшов — і навіть після кількох днів це не торт, тільки розлізла млява маса. А моєї мамці торт, то справді був крихким...

Подібні завваги я чула й від інших знайомих, які позакуповували всі можливі українські куховарські книжки.

— Але у кожній щось бракує. У деяких не було навіть такої підставової нашої страви як — голубці! Або нема індексу! — (як недавно перевидана книжка Зеновії Терлецької) "Українські назви з куховарства й харчування" Наталі Чапленко має дуже добре пояснення, та що більше, вона тільки інтригує смак — але потрібно ще й приписів. (Я знаю, що оригінальний задум мав пов'язати ці обидві книжки).

— Найкраще вибирайте такі страви чи печиво, яких не знають ваші знайомі — тоді не будуть порівнювати вашого варення зі своїм, а ви внесете щось нове, — так радила знайомим пані Ліда С. І тому вона скуповує всі існуючі українські куховарські книжки.

— Пані Любо, мусите прийти до мене й спробу-

ВІДХОДЯТЬ МИСТКИНІ КУЛІНАРНОЇ ШТУКИ, А ЧИ ЯКАСЬ КНИЖКА ЇХ ЗАСТУПІТЬ?

вати щось дуже смачне — шпінат у тертій булці... умммм, це розкіш до печені, — запрошувала мене пані Ліда. Вона цей припис взяла з книжки Дарії Цвек "До святкового столу" (Львів, 1976 р.)

Я справді з великою приємністю заїдала цю страву, а в подяку принесла їй книжку Миколи Олексюка "Кулінарні рецепти для щоденної кухні" (Букарешт, 1981 р.) За кілька днів Ліда телефонувала до мене знову:

— Пані Любо, ніби така звичайна й очевидна річ, але я ніколи не чула про вареники з бриндзею — аж із цієї вашої книжки довідалася. Що за смак! Ах! Зі смetanoю це справжня розкіш! Мусите прийти! А на десерт я зроблю вам "саварини"!

Тут, очевидно, мені треба було брати словника пані Чапленко, але там не було нічого про "саварини". Довелось узяти це румунське видання й прочитати припис ("саварини" — це майже пампушки).

Та чи я одинока, що маю проблеми з українськими кулінарними назвами чи приписами? Моя сестринка недавно купила собі книжку "The Best of Slavic Cooking" яку оголошувала "Свобода". Там знайшла припис на масу з білих горошків (chick peas) і насіння сезамі до канапок чи кексів. Чи це типове українське — невідомо? Але хтось з українців це, правдоподібно, уживав. Там, крім цього припису, є ще понад 50 інших, що такі мені відомі.

— Тето Любо — стільки цих книжок, але кожній щось бракує. Навіть книжка С. Стечишин, в англійській мові, має деякі недотягнення (нема українських назв), хоч такі докладна в описах. Чому хтось не позбирає інформацій з усіх, зробить солідний індекс, додасть словничок, перевірить приписи (а це можна поділити на кілька осіб) і складе одну величезну книжку?!

Справді питання добре. Бо стільки є видань, вони закороткі, або мають малозрозумілі слова (з сьогоднішнього куховарення в Україні), або не мають індексу тощо. Минули вже ті часи, коли одні в одних перемовлювали куховарок перейти до себе на працю, щоб тільки довідатись про приписи з тих домів, що були відомі із своєї кулінарної штуки. Тепер уже всі готові поділитися цими приписами, щоб тільки було ще кому їх записати й практикувати... не боявшись кальорій.....

Любов Калинович

Смачного і Веселих Свят і.. не дуже кальорійного
1983 року!

Від Редакції.

Союз Українок Америки вже проголошував, що шукає за давніми куховарськими книжками (вже дехто прислав їх) з наміром опрацювання книжки.
У. Л.

Проект Гриць Гивель

Жіноча Конференція, яка відбулася на "Союзівці" 2-го і 3-го жовтня 1982 р., порушила, між другими важливими питаннями, брак можливості контакту українських самітніх осіб, головно професіоналістів, які живуть у місцевостях далеко віддалених від українських осередків.

Референтка суспільної опіки США в дискусії на панелі "Українські самітні особи" поінформувала присутніх про "Осередок Листування", який вона провадить від 1974 р., а з якого користає около 700 осіб із різних країн українських поселень. Це листування має чисто товариський характер і численні особи нав'язали з собою письмений контакт, деякі нав'язали дружні відносини, деякі себе відвідують при нагоді подорожей у США, чи в інших країнах.

Щоб бодай у деякій мірі піти на зустріч самітнім, про яких була мова, на сторінках "Нашого Життя" започатковується або відкривається

"КУТОК ЛИСТУВАННЯ",

себто постійно будуть поміщені інформації зацікавлених осіб, які пошукують контакту з другими. У цих інформаціях не будуть подані ні імена ні адреси осіб, а лишень їхні числа.

Подано уривки із листів та апікацій:

ч. 271...

живу в США, працюю в кредитівці, люблю музику, танці та подорожування. Бажаю листуватися з мужчиною понад 35 років українською або англійською мовами.

ч. 301...

я студентка першого року університету в Канаді. Бажаю нав'язати контакт із українськими студентами та студентками, де б вони не жили, а спеціально у Франції, Англії та Швейцарії. Люблю музику, вишивання, танці та спорти. Можу листуватись українською або англійською мовами.

ч. 402...

я бувший пластун, тепер в американському війську — студент електроніки. Мої зацікавлення — фотографія, музика, Пласт. Бажаю листуватись з українською студенткою, українською або англійською мовами.

ч. 475...

мені 40 років, працюю професійно в штаті Нью-Йорк. Зацікавлення — подорожування, таборування тощо. Бажаю листуватись із українками з Канади, Америки чи Південної Америки.

Можу листуватись українською, англійською чи еспанською мовами.

ч. 533...

мені 19 років, я студент у Бразилії. Зацікавлення — філіателістика, українознавство. Бажаю нав'язати контакт із українками-студентками, а також із студентами з подібним зацікавленням. Можу листуватись українською або португальською мовами.

Усі зацікавлені листуватися зі згаданими можуть звертатися на адресу:

UNWLA Inc. Pen Pal Center
с/о Mrs. Anna Krawczuk
26 William Street,
Maplewood, New Jersey 07040
USA,

подаючи число члена "Осередку Листування". Також ті особи, що бажають вступити в ряди членів можуть звертатися на подану адресу.

Анна Кравчук

КОРИСТАЙТЕ З ЛИСТУВАННЯ ТА ІНФОРМУЙТЕ ДРУГИХ ПРО ЦЕЙ ЦІКАВИЙ ЗАСІБ НАВ'ЯЗУВАТИ КОНТАКТИ З ВІДПОВІДНИМИ ВАМ ОСОБАМИ!!!

ПОДЯКА

Софія Андрушків відома багатьом особам, членка 28-го Відділу СУА в Ірвінгтоні, Н. Дж. з її праці для допомоги потребуючим. Від давніх років займалася суспільною опікою, головно допомагаючи молоді в оплаті коштів науки чи то з рамени 28-го Відділу чи Округи Нью-Джерзі.

Від 1974 р. Софія Андрушків була членкою комісії суспільної опіки референтури суспільної опіки Головної Управи СУА та полагоджувала справи стипендій потребуючій молоді в Європі. Робила це з повною посвятою і з вдволенням, що може дати свій вклад для допомоги потребуючим.

Після восьми років праці в комісії СО СУА, Софія Андрушків ізза родинних причин не могла дальше провадити своєї благородної праці та 22-го вересня 1982 р. передала її Вірі Мицьо, членці 86-го Відділу СУА, Ньюарк, Н. Дж.

Софія Андрушків є дальше членкою комісії СОСУА та її поради в цій ділянці суспільної опіки є дуже потрібні.

Цією дорогою складаємо нашій Дорогій Софії Андрушків щирю подяку за її відданість справі допомоги молоді, за її кропітку працю, за ці незчисленні сотні, як не тисячі годин безкорисної праці для суспільної опіки СУА в користь українських потребуючих.

Анна Кравчук,
референтка суспільної опіки СУА

"НАШЕ ЖИТТЯ" ШУКАЄ СПОНЗОРІВ ДЛЯ ПЕРЕДПЛАТ ЖУРНАЛУ!

У зв'язку з великими коштами видавання журналу, шукаємо спонзорів, які оплатили б передплату для організацій (головно в Південній Америці), для пенсіонерів і старших жінок.

Спонзорами передплат "НАШОГО ЖИТТЯ" можуть бути:

Відділи СУА, поодинокі членки, особи з-поза СУА, які розуміють вагу друкованого слова для виховання і для контакту з українською громадою.

"НАШЕ ЖИТТЯ" друковане слово, яким користуються школи в Південній Америці та Європі.

Вживають його для розваги й забави світлички в Європі.

Для старших жінок, що не можуть платити передплати — це контакт із організованим життям, в якому багато з них донедавна були активні.

Це контакт із світом для пенсіонерів, що живуть далеко від українського поселення або у домах для старших.

Передплата на 1983 р. становить 15 дол.

З НАГОДИ

З нагоди 50-ліття ювілею 28-го Відділу СУА, Ньюарк, Н. Дж., складаємо 50.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

86-ий Відділ СУА

Вітаємо **Членок 28-го Відділу СУА в Ньюарку** з 50-літнім ювілеєм та бажаємо дальших успіхів у їхній праці,
союзянки 92-го Відділу СУА,
Менвіл

На світлині: з лівого боку Софія Андрушків, справа Віра Мицьо. From left S. Andrushkiv, Vera Mycio

ОСТОРОГА

Від кількох років приходять листи від Владіміра Куркаша та Джеральда Сіґеля з Парагваю, під різними адресами, до численних приватних осіб, а також до українських організацій (не тільки в США, а також у Канаді, Австралії та Європі), з проханням присилати допомогу у формі одежі.

Неоднократно і суспільна опіка СУА дістала листи від цих осіб, а також різні організації чи приватні особи присилали ці листи до полагодження до СУА. Перевіривши цю підозрілу справу, виявилось, що ці два осібники зробили для себе приватне "доходове підприємство" з цих одержуваних посилок. Звертаємо увагу всім, хто одержує цього рода листи, на них не реагувати, а спрямовувати їх до канцелярії СУА. При цій нагоді пригадуємо, що може і від других бажаних допомоги приходять приватні листи, тоді варто перевірити справу через допомогіві організації заки присилати допомогу.

Анна Кравчук,
референтка суспільної опіки СУА

ЧИ ВИ ВЖЕ СКЛАЛИ ПОЖЕРТВУ НА ПАМ'ЯТНИК НА МОГИЛІ ІЗИДОРИ КОСАЧ-БОРИСОВОЇ.

Потрібні ще фонди на закінчення пам'ятника. Членки СУА, які ще не склали пожертви, висилайте до Централі СУА. Не-члени СУА можуть висилати пожертви на адресу:

Kosach-Borysova Fund
St. Andrew's F.C.U.,
P.O. Box 375,
So. Bound Brook, N.J. 08880.

Вісті з Централі

ВПЛАТИ НА СТИПЕНДІЙНУ АКЦІЮ СУА

Шкільний рік в Європі почався у вересні та не всі ще спонзори впустили стипендії. Звертаємося до спонзорів не забути своїх стипендістів.

Шкільний рік у Полудневій Америці починається в березні то ми знову просимо спонзорів вплачувати стипендії так, щоб ми могли якнайскоріше вислати їх стипендістам. Просимо виставляти чеки на Союз Українок Америки та посилати до касирки стипендій:

UNWLA Inc. Scholarship Fund
Mrs. Irene Kaczaniwska
4831 N. 12th Street,
Philadelphia, Pa. 19141

Союз Українок Америки має "текст екземшен" то гроші вплачені на стипендії можна відчислити від податку. За інформаціями про Стипендійну Акцію СУА просимо звертатися до референтки суспільної опіки СУА на адресу:

Mrs. Anna Krawczuk
26 William Street,
Maplewood, New Jersey 07040

Анна Кравчук,
референтка суспільної опіки СУА

ВИТАЄМО НОВИХ ЧЛЕНОК

121-ий відділ, округ НОВА АНГЛІЯ:

Ярослава Бучко, Ольга Зборовська, Марія Сич, Валентина Тинишин.

У списку членів 121-го Відділу в "Нашому Житті" за грудень 1982 р. ч. 11 стр. 19 подано помилково прізвище Ольга Іванів, повинно бути Ольга Іваник.

6-ий відділ, округ ЧІКАГО:

Ганна Балух, Оксана Гулик, Ольга Дацків, Мотря Дурбак, Віра Еліяшевська, Наталка Завадович, Емілія Кавка, Юлія Кашуба, Богданна Коваль, Марія Ковальська, Христина Козій, Люба Мартелло, Ляриса Матусяк, Ірина Слюсаренко, Марія Чичула.

22-ий відділ, округ ЧІКАГО

В "Нашому Житті" за грудень 1982 р. на сторінці 19 подано список членок приєднаних до Відділу. Просимо доповнити цей список:

В 1981 р. Анна Бабчук.

В 1982 р. — Марія Козій. Просимо поправити прізвище Люба Рос-Малий повинно бути Люба Бась-Мала.

ОКРУГА НЬЮ-ДЖЕРЗІ

18-ий відділ, ПАССЕЙК:

Марія Дурбак

НА СТИПЕНДІЙНУ АКЦІЮ СУА ВПЛАТИЛИ В ЛИСТОПАДІ 1982 Р.:

1000.00 дол.: Микола Бойчук, Спрінгфілд;

235.00 дол.: Членки 83-го Відділу СУА, Нью-Йорк;

200.00 дол.: Марія й Іван Крамарчуки, Рочестер;

150.00 дол.: Ірена Кливак, Кліфтон;

п'б 100.00 дол.: Ольга і Елмер Берчі, Гантінгтон, Слава Гарасимів, Ричмонд, у пам'ять бл. п. **Марії Гарасимів** для сиріт у Бразилії;

75.00 дол.: Дарія Хухра, Кергонксон (через 89-ий Відділ СУА).

45.00 дол.: Надія Дзидзан, Чікаго;

по 10.00 дол.: Софія Несторович, Рома Дмитерко обі членки 22-го Відділу СУА, Чікаго; Анна Конотопська, Кенмор

5.00 дол.: Іванна Мачай, Савт Озон Парк.

Широ дякуємо, **Ірина Качанівська,**
касирка стипендії СУА.

В пам'ять бл. п. **Ореста Шеремети, Юліяна Кавки і Бронислава Гайдюка** складаємо 45.00 дол. на сироти в Бразилії, **Надія і Петро Дзидзани.**

ДОПОМОГА УКРАЇНЦЯМ У ПОЛЬЩІ

Ситуація в Польщі вимагає дальше провадити цю важливу акцію тому ми знову просимо Відділи не забувати наших братів та сестер у потребі. В листах потребуєчі просять вживаного одягу (взуття, шкарпетки, панчохи, дитячі речі майже в кожному листі) та харчів. Гроші можна посилати до Централі зазначаючи **ДОПОМОГА УКРАЇНЦЯМ.** За адресами звертатися до референтки суспільної опіки СУА.

Анна Кравчук,

референтка суспільної опіки СУА

26 William Street,

Maplewood, New Jersey 07040

28-ий відділ, НЬЮАРК

Ольга Бекесевич, Ірина Дзедзик, Антоніна Змий, Ірина Карпенко, Анна Кормило, Ірина Кочержук, Анна Мокринська, Володимира Нагорняк, Надія Плакида, Люба Турянська, Іванна Хамуляк, Ірина Дибко-Филипчак.

61-ий відділ, ВИПАНИ

Дарія Біназевська, Оксана Бурачинська, Лідія Черниченко, Нуся Денисик, Ірена Лабенська, Броня Павлишин, Аніта Островська-Роїк, Дануся Яворська, Марія Люба Вальчук.

65-ий відділ НЬЮ-БРОНСВИК

Ірина Гроть.

75-ий відділ, НЬЮАРК

Таня Ілемська, Дарка Менцінська, Марта Менцінська, Оксана Міщишин, Анеля Касіяненко.

Бажаємо новим членкам вдовolenня і успіхів у праці в Союзі Українок Америки!!

100-ТИСЯЧНИЙ ФОНД ІМ. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ
з призначенням на працю організації та забезпечення її майбутнього.

ВПРОДОВЖ ЛИСТОПАДА І ГРУДНЯ 1982 Р. ВПЛИНУЛО:

116-ий Відділ СУА, Ірі, Па.	500.00 дол.
49-ий Відділ СУА, Боффало, Н. Й.	300.00 дол.
1-ий Відділ СУА, Нью-Йорк, Н. Й.	200.00 дол.
23-ий Відділ СУА, Дітройт, Міч.	100.00 дол.
24-ий Відділ СУА, Елізабет, Н. Дж.	100.00 дол.
36-ий Відділ СУА, Чикаго, Ілл.	100.00 дол.
77-ий Відділ СУА, Чикаго, Ілл.	100.00 дол.
82-ий Відділ СУА, Нью-Йорк, Н. Й.	100.00 дол.
83-ий Відділ СУА, Нью-Йорк, Н. Й.	100.00 дол.
97-ий Відділ СУА, Боффало, Н. Й.	100.00 дол.
104-ий Відділ СУА, Нью-Йорк, Н. Й.	100.00 дол.
38-ий Відділ СУА, Денвер, Кол.	50.00 дол.
Ірена Левицька, Елізабет, Н. Дж.	25.00 дол.
Петро Смерека, Ірі, Па.	20.00 дол.
Ольга Заремба, Елізабет, Н. Дж.	10.00 дол.
Мільцінг, Елізабет, Н. Дж.	5.00 дол.
У рубриці "Замість квітів"	770.00 дол.
Разом:	2680.00 дол.
Досі вплинуло:	22,324.00 дол.
Разом:	25.004.00 дол.

В пам'ять **бл. п. Олександра А. Гладкого**, дорогого Сина пва Володимира і Лідії Гладких, складаємо 25.00 дол. на 100-тисячний Фонд ім. Олени Лотоцької. Опечаленим Батькам і Родині складаємо глибокі співчуття,

Окружна Управа Відділів СУА,
Огайо

26-ий Відділ СУА, Гемтремк, Міч. складає сердечну подяку співачці Христині Липецькій за виступ на наших 50-літнім ювілею.

На її бажання, в пам'ять матері її мужа **бл. п. Марії Липецької**, членки 26-го Відділу СУА, складаємо на Фонд Олени Лотоцької 50.00 дол.,

Управа і членки 26-го Відділу СУА,
Гемтремк, Міч.

Замість квітів на вічну пам'ять мами нашої членки П. Макарук на Фонд Олени Лотоцької, 25.00 дол. складає,

38-ий Відділ СУА, Денвер

З нагоди **25-літнього ювілею 70-го Відділу СУА** на Фонд Олени Лотоцької 25.00 дол. складає,

86-ий Відділ СУА

З нагоди **50-літнього ювілею 24-го Відділу СУА** на Фонд Олени Лотоцької 25.00 дол. складає,

86-ий Відділ СУА

У пам'ять моєї незабутньої Дружини **св. п. Ірени** складаю 100.00 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької,

проф. Володимир Винницький

У пам'ять моєї найдорожчої мами **бл. п. Юлії Мохнач** складаю 100.00 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької,

Орися Мохнач Дейл з родиною

У світлу пам'ять **бл. п. магістра Стефана Волинця**, мого найдорожчого татуса, складаю 100.00 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької,

д-р Рената Волинець

В пам'ять моїх дорогих **бл. п. Мамці Петронелі Баторфальви**, яка щиро працювала для Союзу Українок на рідній Бойківщині та братової **Люби і брата Евгена Баторфальви** складаю 100.00 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької,

Ірина Орися Свистун з родиною

В пам'ять нашого сина **бл. п. Павла Юськевича** складаємо 100.00 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької,

Джені і Стефан Юськевичі

У пам'ять **бл. п. Йосифа Яреми** 50.00 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької складає,

дружина Марія Ярема

Замість квітів на могилу св. п. **Софії з Гуглевичів Олесницької**, нашої коханої і незабутньої тітки, складаємо суму 50.00 дол. на Фонд СУА ім. Олени Лотоцької,

Софія Лучаковська зі сином Андрієм,
Роксоляна Лучаковська Армстронг з родиною

Замість квітів на свіжу могилу **св. п. Соні Семанюк** складаю в її пам'ять на Фонд ім. Олени Лотоцької 20.00 дол., а чоловікові і дітям висловлюю співчуття,

Христина Дзюба,
членка 47-го Відділу СУА

ЛИСТ З АЗІЇ

Перед нами цікавий лист зі Східньої Азії. Містимо вийнятки з нього. Його зтворка **Віра Марія Троян** писала листа до своєї родини, яка живе в США.

Спершу кілька слів про авторку листа. **Віра Марія Троян** закінчила економію в Princeton University 1982 р. Згодом була прийнята на Princeton in Asia Program. Тепер перебуває у Східній Азії в місцевості Масау викладає англійську мову і економію в University of East Asia. Перебування там передбачено на один рік.

Своячка Віри Троян прочитала нам листа, а ми просили про дозвіл поділитися з читачами його змістом. Вражає нас спостережливість, дотеп та гарне формулювання думок у листі. Було б добре, якби Віра Троян схотіла поділитися своїми вражіннями з читачами "Нашого Життя" і прислала нам репортажі чи хоча б короткі дописи.

А ось і вийнятки з листа:

Дорога Родино!

15-го листопада 1982 р.

Я надіюся, що мій лист дійде до Вас до "Дня Подяки", але чуда рідко трапляються. Моя товаришка недавно мені розказувала, що вона раз бачила як ціла торба пошти впала в море з Масау ГК hydrofoil. Ніхто тут на такі речі не звертає уваги.*

* * *

Щойно зачався сезон їдження вужів і Shanghai crabs. Вам напевно тяжко уявити собі як виглядає пересічний ресторан в Масау. Надворі або якраз при вході є переважно танки з різними рибами, часом клітки з курками і іншими тваринами, жабами, слимаками, а тепер також з вужами. Харчі в ресторанах є дуже свіжі!!! Часто сам кельнер виходить надвір, щоб вибрати відповідну рибу чи відповідного вужа і несе його живого через ресторан до кухні. В "ліпших" ресторанах це відбувається більш дискретно. Я вчора бачила як один кошик з вужами впав на дорогу і відчинився. Заки кельнери могли їх усіх полапати, деякі вужі втекли. Переважно в ресторанах вужі є досить малі, довгі може на один метр. Але перед деякими ресторанами сидять boasconstrictors. Хтось би подумав, що тут є "несамовиті" gourmets. Ще є одна популярна страва "морожена кров". Я, особисто, волію краби.

Останньо я дуже багато ходила до ресторанів, бо до мене приїжджали різні гості. Люди їдуть до Масау як не на "гемблінк" то на те, щоб їсти, пити, відпочивати і сидіти на старинних, чудових

Віра Марія Троян Vera Maria Trojan

верандах над морем та забувати, що вони живуть в ХХ столітті. Минулого тижня мене тут відвідало четверо товаришів і товаришок. Я дуже ними втішалася, бо тут я не маю багато товариства. Я думаю поїхати до ГК на "День Подяки", бо я є запрошена на велику вечерю враз з іншими біля 30 молодими, головню Ivy League graduates. Вони є всюди.*

В Масау є цікава, багата, тропічна рослинність. Є багато пальм і різних рослин з величезним, сильним листям. Деякі виглядають як ананаси. Також є багато дерев з бананами. Не віриться, що це вже середина листопада, бо тут далі є гарячо.

Я думаю їхати до Тайвану на різдвяні вакації. Це дуже близько.

Як Ви всі маєтеся?

*Па
Цілує*

Іся

** Гонк Конг*

ПОДЯКА

26-ий Відділ СУА, Гемтремк, Міч. складає сердечну подяку півністці Марії Лісовській за виступ на нашій 50-літній ювілею. На її бажання складаємо на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 50.00 дол.,

Управа і членки 26-го Відділу СУА, Гемтремк, Міч.

З нагоди 50-ліття **26-го Відділу СУА ім. Ольги Басараб, Гемтремк,** бажаємо Вам, Дорогі Союзянки, найкращих успіхів у дальшій корисній праці для добра і розвитку нашої організації,

Управа і членки 63-го Відділу СУА, Дітройт

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

XXXV РІК ВИДАННЯ

СІЧЕНЬ 1983

ЧИСЛО ПЕРШЕ

ВХОДИМО В НОВИЙ РІК

Для Світової Федерації Українських Жіночих Організацій розпочався не тільки новий рік. Вона ввійшла в нову каденцію свого шляху. Перед нею нове п'ятиліття праці і змагань. Згідно з новим статутом вона перейшла на п'ятилітній відступ одного Конгресу від другого.

Багато нового приніс Світової Федерації IV

Конгрес СФУЖО і намічений план дії. Найперше — зміна осідку Екзекутиви. Впродовж 34-ьох літ цей осідок був у Філадельфії. Цей стан закінчився IV Конгресом СФУЖО. Номінаційна Комісія змагала до того, щоб вибрати нове місце для Екзекутиви й осідку бюро СФУЖО. Вибір упав на найбільш активний український осередок у Канаді — Торонто.

СКЛАД УПРАВИ СФУЖО

Голова — Марія Квітковська (УЗХ)

1-ша заступниця голови — Олександра Ковальська (ЛУКЖ),

2-га заступниця голови — Олена Процюк (СУА)

Секретаріат: секретарка листування українською мовою — Надія Маланчук (ОУК), секретарка протоколярна українською мовою — Олександра Миндюк (ЛУКЖ), секретарка англійською мовою — Анна Мазуренко (ОУК)

Фінанси: фінансова секретарка — Дарія Бойдуник (УЗХ), скарбник — Ярослава Шеремета (ЛУКЖ)

Референтури: програмова — Любослава Шандра

(СУА), організаційна — Анна Марія Баран (ЛУКЖ), культури — Стефанія Бернадин (ОЖОЧСУ), мистецтва — Наталія Даниленко (СУА), виховна — Оксана Соколик (ЛУКЖ), суспільна служба — Валя Мушинська (УЗХ), зв'язків — Лідія Гладка (СУА), пресова — Ярослава Зорич (ОУК), підсоветських студій — д-р Наталія Пазуняк (СУА).

Контрольна Комісія: голова — Дарія Степаняк (ОЖОЧСУ), члени — Тетяна Дачинська (ЛУКЖ), Ольга Криволап (ОУПС), Варка Муха (ОУК), Леся Шуст (ОЖЛВУ), заступниці — Ірина Качанівська (СУА), Павлина Різник (УЗХ)

ЛІГА УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЖІНОК КАНАДИ

ЛУКЖ — це найбільша жіноча організація між складовими організаціями СФУЖО. Вона постала у 1944 р. у Вінніпегу. Тепер є триступеневою організацією, маючи в кожній епархії свою Епархіяльну Управу. Насильноє 153 Відділи і 6,300 членів.

Осідок Крайової Управи ЛУКЖ є у Торонто. Головою її є Марія Долішна, колишня виховна референтка СФУЖО. Недавно впроваджено в Крайовій Управі ЛУКЖ нову референтуру, а саме — духовно-суспільного розвитку. Ця референтура зробила кілька заходів у підготові до 1000-ліття Хрищення Руси-України. Найперше зорганізувала прощу до Льюрдо, а пізніше до Риму на 40-ліття єпископської хіротонії Блаженнішого. Дальше — випрацювання матеріалів для рідних шкіл про княгиню Ольгу на тему "Вплив княгині Ольги на Хрищення Руси-України" і "Княгиня Ольга

як християнська мати, бабуна і політична діячка". У 1979 р. у Міжнародному Році Дитини ЛУКЖ вислав протест проти легалізації абортів до провуду канадського уряду. У культурній ділянці запроваджено курси української мови для батьків в Едмонтоні. Старалася про поширення і розпродаж української літератури для дітей і провела показ українського народного вбрання на всеканадському фестивалі у Вегревіл. ЛУКЖ видає кварталник "Наша Дорога" і сторінки в католицьких тижневиках, вдержує зовнішні зв'язки з різними українськими центральями. Є членом Комітету Українців Канади, Суспільної Служби Українців Канади, Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, Світового Конгресу Вільних Українців і Світового Союзу Католицьких Жіночих Організацій.

НОВІ ВИДАННЯ

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК В ССРС. УЛОЖИЛА НІНА СТРОКАТА.

Видано заходами Світової Федерації Українських Жіночих Організацій.

СФУЖО видало ці брошури перед IV Конгресом СФУЖО. Їх запланувала й уложила д-р Ніна Строката. Вони однакового формату (7 і 1/2 на 7 і 1/2), видано на доброду папері. Кожна з них засоблена в світліни.

В кожній із тих брошур обговорена інша жіноча постать. Це політв'язні — Оксана Попович, Раїса Руденко, Оксана Мешко і Ганна Михайленко, в п'ятій дружина в'язня Юрія Шухевича Валентина Троценко. Поданий життепис кожної з них, разом із теперішньою адресою і датою народження.

Ці брошури появились українською й англійською мовами. Уфундували їх — Український Золотий Хрест, Об'єднання Жінок ОЧСУ, Фонд ім. Кекилії Гардецької і запис о. Івана Кобата.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 15-го липня 1982 р. відійшла у Вічність у віці 72 років **Ірина з Хоркавих Винницька**. Народилася у 1910 р. у Львові, де закінчила семінарійну освіту. Працювала при організації дитячих садків по селах. Одружившись із Володимиром Винницьким, вчителем середньої школи, вона стала матір'ю двох дітей Марти й Ігоря. Під час мандрівки по Словаччині вони попали під обстріл партизан і дівчинка дістала кулю в легені. Лікуючи її вони дістались до Австрії і звідтіля виїхали до Австралії. Тут вони обоє стали працювати громадсько, проте коли трапилась нагода, переїхали до Америки. Замешкали в Філадельфії. Тут Ірина взяла участь у заснуванні 43-го Відділу СУА. Працювала в канцелярії СФУЖО і при висилці бюлетеню "Українка у світі". Стала членкою спомагаючою і запізналась ближче з напрямними СФУЖО. Працювала кілька літ і мусіла покинути працю через хворобу артриту, що їй докучала. Лікувалась ще кілька літ, врешті покинула цей світ. З вдячністю згадуємо цю цінну бюрову силу, що багато допомогла нам у початках.

П. Б.

КОНКУРС НА НАУКОВІ ІСТОРИЧНІ ТВОРИ ФОНДУ ІМ. ЛЕСІ І ПЕТРА КОВАЛЕВИХ

Діловий Комітет Союзу Українок Америки для конкурсу на наукові історичні твори фонду ім. Лесі і Петра Ковалевих проголошує наступний конкурс на науковий історичний твір з реченцем надсилання творів до 31-го грудня 1984 р.

Згідно з бажанням фундаторів, твір повинен мати позитивне державницьке насвітлення, при чому тему можна зачерпнути з будь-якого відтинку української історії.

Твір повинен мати найменше 100 сторінок машинопису. Присилати можна теж друковані твори українською або англійською мовами.

Склад журі і висота нагород будуть подані згодом.

Твори надсилати на адресу:

Ukrainian National Women's League of America
108 Second Ave.
New York, N.Y. 10003

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС ІМ. ЛЕСІ І ПЕТРА КОВАЛЕВИХ

НА ІСТОРИЧНУ ПОВІСТЬ АБО ОПОВІДАННЯ

Згідно з бажанням фундаторів, твір повинен мати позитивне, державницьке насвітлення, при чому тему можна зачерпнути з будь-якого відтинку української історії.

Твори у трьох примірниках, переписані на друкарській машинці треба надсилати до 31-го грудня 1983 р. Допускається до конкурсу теж друковані твори. Склад журі і висота нагород будуть подані своєчасно.

Заохочуємо письменників до участі та просимо надсилати твори на адресу:

UNWLA 108 Second Ave.
New York, N.Y. 10003

Діловий Комітет

СПОГАД

ТАКІ БУЛИ ПОЧАТКИ

50-літній Ювілей 28-го Відділу СУА, який святкували 21-го листопада є для мене надзвичайно радісним. Я не є засновницею, але була найдовше головою, 20 років. Вступила до громадської праці при Українській Централі в Нью-арку, Вільям ул. у 1941 р. під час Другої світової війни. Ми зорганізували відділ для американського Червоного Хреста: всі жіночі світові товариства а також при трьох українських церквах, католицькій, православній і протестантській. Центральна нам дала цілий поверх. Зала була велика. Червоний Хрест хотів щоб ми шили одяг для вояків. Ми купили одну машину а дві нам подаровано. Зголосились 40 жінок. Працювали на три зміни в головній квартирі Червоного Хреста. Краjali матерію, яку нам привозили а готове забирали. В той сам час побудували в "Віквайк Парк" тимчасовий шпиталь для вояків. Ми часто відвідували вояків зі солодким, сигаретками і концертами. Вояки були дуже задоволені. Ми дали один концерт в "Милітері Парк", де зібрали 2,000.00 дол. Ми ходили колядувати і всі гроші йшли до американського Червоного Хреста для американського війська. Пакували маленькі пачки — висилали до війська.

Як війна закінчилась — отворили границі. Ми стали

працювати для наших скитальців, які були порозкидані по цілій Європі. Ми збирали одяг, пакували і посилали до різних держав. В 1948 р. зачали приїжджати до США українці. Ми висилали афідавіти, їздили до корабля — там був комітет, який розміщував новоприбулих. Якщо хтось їхав до Нью-арку, то ми брали до приватних домів, аж поки не діставали праці, а багато задержувалось в Українській Централі. Там була кухня — варили, люди приносили пакунки з поживою. Американський Червоний Хрест випозижив ліжка.

Новоприбулі жінки почали записуватися до 28-го Відділу СУА в 1948 році. Я пам'ятаю як радісно мені було їх усіх вітати, ми мали спеціальне прийняття для новоприбулих. Головою була Емілія Цяпка. З кожним роком збільшувався наш Відділ. Ми мали добрих і ширих робітниць, членки самі укладали програми, самі виступали. Йшла велика праця. Покійна О. Лотоцька любила до нас приїжджати, казала що їй приємно бути з нами. Від 1948 року теперішня голова Емілія Цяпка працювала віддано Я гратулюю пані Емілії подвійно, тому що мої літа пригадують мені що я таких ювілеїв не буду вже святкувати. Бажаю щоб Бог дав доброго здоров'я пані Емілії і всім членкам, також бажаю, всім Відділам СУА, щоб із Богом працювали і новій генерації передали.

Остаємось з пошаною до всіх.

Анна Настюк і Пелагія Кучкуда

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

VOL. XL

JANUARY 1983

EDITED BY A. H. Sawyckyj

Christ is Born! Praise Him!

*With the birth of Christ and the New Year
We send best wishes to all our countrymen in Ukraine and in other lands,
To those who are free and to those in prisons, prison camps and in exile.
May the newborn Jesus fulfill all our prayers and wishes
May He show us the way to attain our highest goal on this earth, the way to
freedom for Ukraine and our nation.*

The Executive Board of UNWLA

The Editors of "Our Life"

Editorial

BETWEEN PAST AND FUTURE

The New Year seems to appear unexpectedly. Pages fall off the calendar and we are astonished to be looking at the very last one with the number 31. Although nothing basically changes in our lives, we feel that something has happened. We seem to stop for a moment to reflect on that which has passed and on that which we would like to see happen in the coming year.

Many magazines enumerate the more important events of the year in their year-end issues. Crimes, fires, catastrophes, calamities and wars are all vividly recalled. Yet other events seem to overpower these horrors, such as the bravery of the 29-year-old man who jumped onto the subway tracks to save a blind man who had fallen there. We are also reminded on the catastrophe in Washington, where a young man extended his hand to a drowning man. Such events strengthen our belief in the inherent goodness of man. And yet there seem to be so few of these events.

But the fact remains that a young man jumped to

save a blind man without thinking of himself first. The action was reflexive and automatic; to him it was the natural thing to do.

If a young child is taught to think of himself first and only then to notice others then that person will always be egocentric and an egotist.

Yet one can teach a child as well as oneself to love his neighbor and his country. We need but to look at our heroes, who even under the worst of conditions manage to help each other, giving each other support and strength, feeling an inner satisfaction and sure that they are following the right path.

Looking back, we evaluate events and also our own gains and losses. And thus we set our goals for the New Year. Looking back we ask ourselves — what have we learned from the past? How should we go on — will we extend our hand to others or will we still walk our separate ways, although claiming that our goal is one and the same.

Translated by M. Jarymowycz

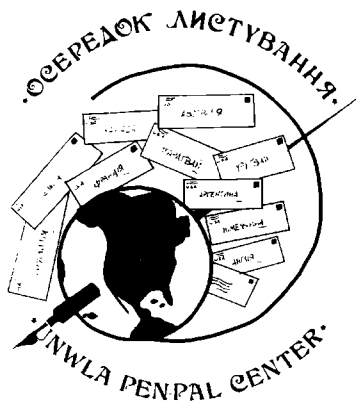
INCREASE OF SUBSCRIPTION OF "OUR LIFE" MAGAZINE

As of January 1, 1983 the subscription of "Our Life" magazine has been increased to \$15.00.

Due to the high cost of printing and mailing, the Executive Committee of UNWLA was forced to increase the subscription of "Our Life" in order to insure its continued existence.

COUNTRIES OTHER THAN U.S. (with exception of South America) may send the subscription in their currency, which will equal the amount of \$15.00 American dollars.

We would greatly appreciate receiving additional \$2.00 from those subscribers who already paid \$13.00 for the 1983 subscription.

Gregory Hybel.

UNWLA'S PEN PAL CENTER: A DECADE OF SUCCESS

with no purpose other than that in mind.

The Coordinator's function is to link up these individuals with their counterparts. In order to do this, she evaluates the simple yet informative application which interested persons have filled out and sent in to the Pen-Pal Center, and finds the most suitable individual for each applicant, taking into account any special requests the applicant has made.

"I introduce the parties via letter," says Mrs. Krawczuk. "I hope they continue to correspond, but after the introduction, it's up to them."

It is interesting to analyze the types of individuals or motives of people who have responded to UNWLA's Pen Pal program. At first it was the elderly who responded. They were seeking new friendships, trying to relieve their own loneliness, or that of others. Often they were trying to locate family members or friends with whom they had lost contact for many years. Then, there were many young people who expressed interest in corresponding with their contemporaries of the opposite sex. Middle-aged people responded next, with their primary emphasis on professional interest or hobbies. Interestingly enough, young children also responded to the Pen-Pal program. This includes children from the U. S., Brazil and Australia. Finally, there have been widows and widowers who found it difficult to live alone, and who have sought acquaintances through correspondence. A number of these acquaintances actually led to the altar!

One of the more touching aspects of the Pen Pal program is the number of children, either orphans or those with only a father living, who have asked for "mother-substitutes" who would correspond with them. "This involves no financial obligation," says Mrs. Krawczuk. "It's just a question of child needing a feeling of belonging. There are still a number of children, especially little girls, waiting for a "mother-substitute" who will write to them, and make them feel loved and wanted."

The Pen Pal Center Coordinator is no stranger to international correspondence, having had personal pen pals for over twenty years, from countries as widely divergent as England, Sri Lanka, Bulgaria, Denmark, India and others. "I was very lucky to find people with whom I shared many interests," says Anna Krawczuk.

How did the UNWLA Pen Pal Center begin and how did Mrs. Krawczuk come to be its Coordinator? In late 1973, Dr. Theodozia Sawyckyj, then the Social Service Chairperson on UNWLA's National Executive, conceived the idea of a Ukrainian Pen Pal Center as a project of UNWLA. The purpose was to create an innovative UNWLA activity and to increase the variety of UNWLA's services to both UNWLA members and to Ukrainians everywhere. She placed an ad in *Our Life* magazine seeking an individual who would volunteer to serve as Coordinator of such a program.

"There was only one response," says Dr. Sawyckyj, who is now UNWLA's First Vice President. "That response was from Anna Krawczuk, who said she would

"Greetings from Hawaii, where we are living with our daughter. It's beautiful here, but we miss the Ukrainian friends we had back in New Jersey. Can you write and let us know if there are any other Ukrainian families here in Hawaii? We have no way of meeting them!" writes an elderly couple from Waikiki.

"I am eighteen years old and would like to correspond with a Ukrainian girl my age. I may someday travel to the U. S. and visit with my pen pal," writes a young Ukrainian man from South America.

"I would like to correspond with some Ukrainian person in a different country in the Ukrainian language, which I think I know well. But my mother says I need more practice," writes a little girl from Australia.

These are just some of the hundreds of letters which have crossed the desk of Anna Krawczuk, Coordinator of UNWLA's Pen Pal Center, which was formed in 1973 under the auspices of UNWLA's Social Services Program. Participants in the Center, whose number now exceeds 500, are Ukrainians of all ages and backgrounds living in sixteen different countries of the world. Most hail from the U. S., South America and Australia. They correspond in the language of their choosing, often but not always in Ukrainian.

"The purpose of the Pen-Pal Center is to give Ukrainians around the world an opportunity to meet through correspondence and thereby create the links that will help maintain our Ukrainian identity regardless of the particular country we live in," says Mrs. Krawczuk. The fact that the program has been so successful over the years is an indication of how strong are the ties of national identity that link people of the same heritage who are scattered in various countries of the world.

But national ties are not the only factor, says the program's Coordinator. "The people who wish to correspond usually let us know their interests and ask us to link them up with Ukrainians of similar interests," she says. Some people wish to correspond with very specific purposes in mind — whether to practice their Ukrainian, learn about Ukrainian life in communities around the world, find families living in an area of prospective settlement, meet potential mates, relieve loneliness, or a myriad of other purposes. And then there are people who simply love to write and make friends around the world,

'help'. In subsequent years, Mrs. Krawczuk has done much more than 'help'. She has developed and overseen the pen pal project from the beginning and made it grow." Since 1981, Anna Krawczuk has also been Social Services Chairperson on UNWLA's National Executive, responsible for other demanding programs, such as UNWLA's Scholarship Program.

Mrs. Krawczuk is generous in her praise and thanks to the individuals in various countries who have helped publicize the Pen Pal Center by informing and encouraging people in their communities to join. These individuals are: Olha Korczagin of Brazil, Ivan Zacharchuk of Australia and Lidia Lushpynsky of Illinois. "Without these people, our Center's membership would be much smaller," says Mrs. Krawczuk, who is a member of UNWLA Branch 86 in Newark, N.J.

Publicity about the Pen Pal Center has been sent to 26 different Ukrainian newspapers and other publications, in both Ukrainian and English, including, of course, UNWLA's *Our Life* magazine. Also, brochures have been distributed at many Ukrainian events and also sent to Pen Pal Center members who have further distributed them. Also, word-of-mouth publicity has been an important aspect of popularizing the program.

Many letters to the Pen Pal Center have come from distraught Ukrainian parents who write: "Please find a

good Ukrainian boy for our daughter. It would be a shame for her to marry a non-Ukrainian." Such requests have come from countries as divergent as Canada, USA and Brazil — obviously, the problem of mixed marriages is a serious one which exists everywhere and which deserves our attention. A Ukrainian father writes to the Pen Pal Center from Australia: "I have a fine son, but unfortunately he doesn't know how to write or read Ukrainian. Is there a Ukrainian girl who could correspond with him in English?" Comparable requests have come from parents in South America, with the language of correspondence varying, of course. Currently, the parents of a theology student who plans to marry have written to the Pen Pal Center, seeking Mrs. Krawczuk's assistance.

For Ukrainians who are dispersed around the world, the Pen Pal Center helps maintain their sense of national identity and links with their brethren. "Letters mingle souls," Anna Krawczuk says. The lives of many members of UNWLA's Pen Pal Center have been enriched by this "mingling of souls," as have the lives of their families and their communities, which have the potential of being linked by a global correspondence network.

Persons wishing to acquire further information or to join UNWLA's Pen Pal Center, which is free of charge, may write to: Mrs. Anna Krawczuk, 26 William St., Maplewood, N.J. 07040 U. S. A.

-A. H. S.

TO: UNWLA Pen-Pal Center
c/o Mrs. Anna Krawczuk
26 Williams Street
Maplewood, New Jersey 07040 U. S. A.

I am interested in joining the UNWLA Pen-Pal Center and have given below the information you request:

Name: _____
 ADDRESS _____
 TOWN _____
 Age: (approx.) _____
 Job Title or Profession: _____
 Education: _____
 Language I wish to correspond in: _____
 Type of Person I wish to correspond with: _____
 (example: student)
 Permission to place my name in your Bulletin [] Yes [] No

Signature

Появилася книжка "35 Років Української Жіночої Організації в Німеччині — 1945-1980" Це видання ОУЖ має 162 сторінки тексту українською мовою плюс 7 сторінок резюме німецькою й англійською мовами. Крім історії ОУЖ в окремому розділі представлена діяльність суботніх шкіл і садків у Мюнхені. В тексті багато індивідуальних і групових світлин.

Ціна книжки 8 дол. Книжку можна придбати в:
 Союзі Українок Америки
 UNWLA, Inc.
 108 Second Avenue
 New York, N. Y. 10003

ПОДАЙТЕ СВОЄ ПРИЗВИЩЕ Й АДРЕСУ КОЛИ БАЖАЄТЕ СТАТИ ВІЛЬНОЮ ЧЛЕНКОЮ СУА

Ім'я і прізвище
 Адреса

 Теп.

HEALTH & WELL-BEING

By Dr. Maria Motyl

ASPIRIN CAN BE LETHAL

When a child develops a fever as a result of a viral infection, mothers commonly administer aspirin. That may, however, be precisely the wrong thing to do.

The Center for Disease Control estimates that between 600 to 1200 cases of Reye syndrome occur annually in the U.S. First recognized almost two decades ago, Reye syndrome is a rare, acute, life-threatening condition characterized by vomiting and lethargy. This may progress to delirium and coma. Most frequently it occurs in children between the ages of 5 to 16 who are recovering from viral infections, especially influenza and chicken pox. Death occurs in 20 to 30% of reported cases and some permanent brain damage has also been reported.

For many years there has been a suggestion that Reye syndrome is associated with prior use of common medications. Case control studies have recently shown the association to be between prior ingestion of aspirin and other salicylates and Reye syndrome. The Surgeon General of the U.S. thus advises against the use of these medications for children with influenza or chicken pox.

NEW ACNE DRUG DEVELOPED

Many Americans remember the agony of acne when they were growing up. Contrary to popular opinion, neither scrubbing the face, nor cutting out fatty foods really gets rid of acne. For some, antibiotics such as tetracycline may be effective. In most cases acne disappears after puberty. In some it doesn't go away, and the deep carbuncles remain for years, developing into pits and scars.

For years researchers knew that a deficiency in vitamin A could produce a skin disease similar to acne. Applied to the skin, vitamin A itself was useful only in very mild cases. However, synthetic derivatives called retinoids proved very effective.

Recently a drug came on the market that may do away with even the most difficult cases of acne. The drug, called Accutane, is marketed by Hoffman-La Roche. Patients take the capsules orally

over a several month period. The main side effect appears to be chapping and drying of the skin and mucous membranes. At this point, however, the FDA has approved the drug in the most severe recalcitrant cases of acne at least until more data is available.

CRYING IS GOOD FOR YOU

Of all mammals, human beings are the only ones that shed tears as a result of emotional stress. Very little is known about this particularly human behavior.

Recently, an investigator suggested that tears help relieve stress by ridding the body of potentially harmful stress-induced biochemicals. Similarly, other processes such as sweating, exhaling, or urinating, release toxic substances from the body. Some preliminary data supporting this theory shows that tears have higher protein content when they are shed as a result of emotional upset, than

when they are shed as a result of an irritation such as cutting an onion.

In a further correlation between stress and tears, people with disorders known to result from stress, such as ulcers and colitis, are more likely to consider crying a sign of personal weakness than people with other disorders. For example, in today's society it is not considered appropriate for men to show emotions and to cry in public. In fact researchers have shown that women cry on the average of five times as often as men do. Men are more prone to many stress-induced disorders than women and die, on the average, at a younger age than women.

While these facts cannot be attributed solely to man's lack of the ability to show emotions in public, the mother who admonishes her little boy to keep his feelings inside and never to cry is probably causing him more harm than good.

SUPER EASY CHEESE CAKE

INGREDIENTS:

- 1 1/2 cups finely crunched Zwiebach cookies or Graham Crackers
- 2 teaspoons butter — melted
- 2 teaspoons sugar
- 2 8-oz packages cream cheese — room temperature
- 1 cup sugar
- 5 eggs — separated
- 1 teaspoon vanilla
- 1 teaspoon lemon juice — freshly squeezed
- 8 oz sour cream

Blend crumbs with butter and sugar. Press into bottom of greased 9 inch

spring form pan. Beat softened cream cheese add 1 cup sugar and cream well. Add unbeatened egg yolks, one at a time. Stir in sour cream, vanilla and lemon juice. Set aside. In a separate bowl beat egg whites until stiff peaks form. Fold egg whites into cream cheese mixture — very gently. Pour into spring form pan.

Bake in preheated oven — 300 degrees for 1 hour. Turn off oven but allow cake to remain inside for another hour. Open oven door but do not take out cake for another 1/2 hour. Allow to cool at room temperature for 2 to 3 hours. Refrigerate overnight.

UNWLA Branch 72 is making a contribution to the Ukrainian Museum in memory of Alice Horbath, nee Hladun, a former member of UNWLA Branch 72.

ВИШИВАНИЙ НАСТІЛЬНИК

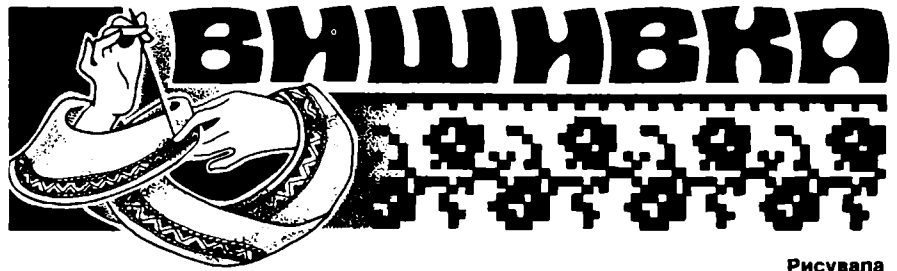
Настільник — це велика вишивана сервета, якою прикриваємо стіл. Часом бувають до нього малі серветки, а часом ні. Але слід пам'ятати, що стіл накритий настільником завжди виглядає більше святочно, як ненакритий.

Тому подаємо вишитий зразок. Як матеріал послужить нам тонке біле полотно. Вишивку приміщуємо трохи даліше від краю, щоб вона вся лежала на плиті стола. Найперше виконуємо роги вишивки. Можемо уложити їх у квадрат, а сполучити їх посередині так, як зйдуться. А можемо при допомозі дзеркалаця вибрати на ріг кут із вишивки.

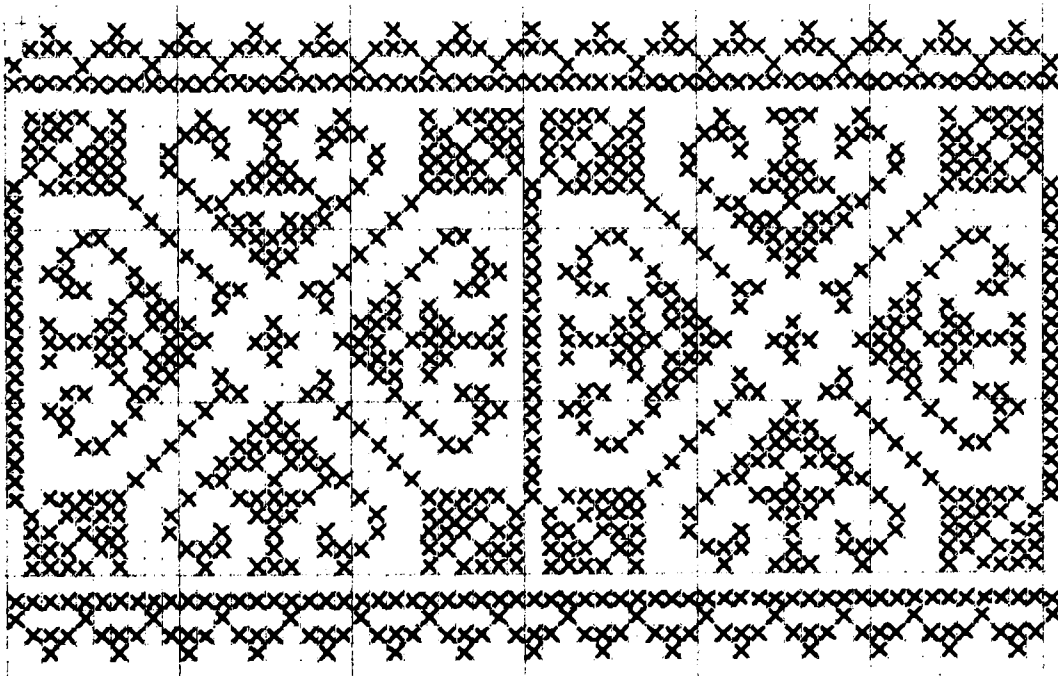
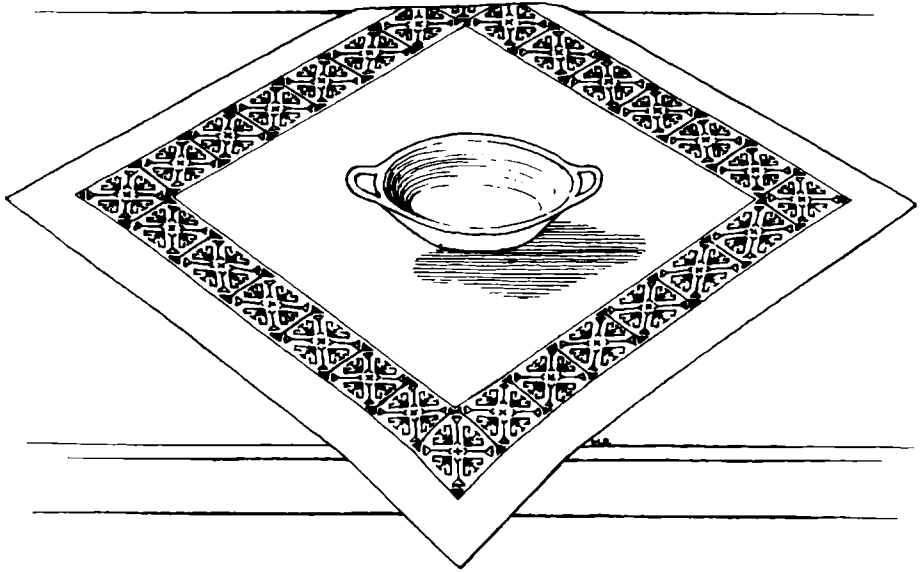
Взір виконати в одному кольорі. Коли хтось любить спокійніший відтінок, бере вишневий колір, себто Д. М. Ц. ч. 816. А коли хтось хоче мати більш яскравий відтінок, тоді бере помідоровий колір, себто Д. М. Ц. ч. 900.

Настільник довкруги обведений доволі широким рубцем, викінчений подвійним "прутиком".

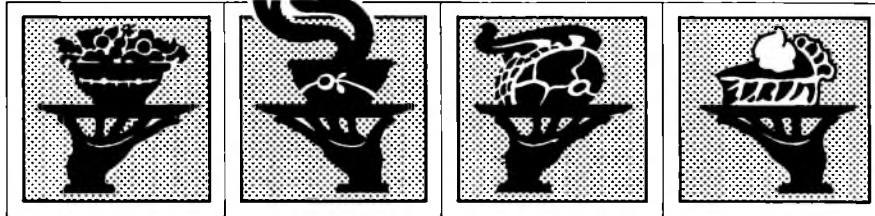
Взір із с. Посіч на Богородчанщині.

Рисувала
Марійка Винницька

наше харчування

ЛУКІЯ ГРИЦІВ

ГОРОДИНА

Не вистачає нам лише заспокоїти голод поживою. Сьогодні, коли так багато говориться про вартості в харчуванні, кожна жінка, а особливо кожна мама, мусить бути на сторожі цього, що її родина їсть. Діти від дуже раннього віку привикають до стандарту харчування.

Городина це група харчів, яка в наших обставинах дуже потрібна, тому стараймося її мати все свіжою — не з бляшанки і по змозі незаморожену.

Вживаймо городину при варенні юшки (зупи) /хочу пригадати, що в родині, де є звичка варити юшку щоденно, рідко трапляються люди з завеликою вагою, тобто перетовщені/.

До кожного обіду приготуваємо салат з сиріою городиною, а також варім городину як окрему — головну страву. Не вживаймо соли до городини, бо шкода вбивати її природний смак, а якщо вже мусимо її вживати, то дуже мало і то під кінець варення, або щойно на столі під час подавання.

МОРКВА З ЦИТРИНОВИМ СОКОМ

- 3 горнятка покранної моркви ($\frac{1}{2}$ "— $\frac{3}{4}$ "")
- 2 ложки меду
- 2 ложки олії
- 2 ложки родзинок
- $\frac{1}{2}$ цитрини (шкірка і сік)

Моркву, олію і мід варимо на середній температурі 10 хвилин. Додуємо родзинки і цитрину та зразу подаємо на стіл.

МОРКВА з ЦИБУЛЬКОЮ

- 3 горнятка накрайної моркви
- 1 середня цибулина
- 2 ложки масла
- $\frac{1}{4}$ чайної ложечки чебрецю (тиміану)
- 1 ложка жовтого цукру

Топимо масло на сковороді, додаємо інші складники, накриваємо і при низькій температурі тушуємо 10—12 хвилин, час від часу підмішуючи.

ПЕРЦІ З ЦИБУЛЕЮ

- 3 зелені перці
- 4 середні цибулини
- 1 зубець часнику
- 2 ложки оливкової олії

Перці і цибулю нарізуємо тонкими кружельцями і тушуємо накриті разом з часником в олії впродовж 15 хвилин.

КАПУСТА ЗІ СКОВОРОДИ

- 2 ложки олії
- 4 горнятка тонко нарізаної капусти
- 2 горнятка насиченої селери
- 2 горнятка нарізаної кружками цибулі
- 2 посічені помідори
- 1 посічений зелений перець
- 2 чайні ложечки кленового соку (maple syrup).

Вимастити олією велику сковороду, добре її нагріти; всипати туди всю городину рівночасно з сиропом, накрити і варити 15 хвилин, час від часу підмішуючи.

ЧЕРВОНА КАПУСТА

- 3 ложки масла
- 1 головка тонко крайної червоної капусти
- 1 посічене яблуко
- 3 ложки оцту
- 1 ложка меду
- жменя родзинок
- $\frac{1}{4}$ чайної ложечки англійського перцю (allspice).
- 2 гвоздики (cloves).
- пучка мускатного горіха (nutmeg)

Розтопити масло на сковороді. Додати капусту; варити, щоб зів'яла. Тоді додати всі інші складники і тушувати ще додаткових 15 хвилин.

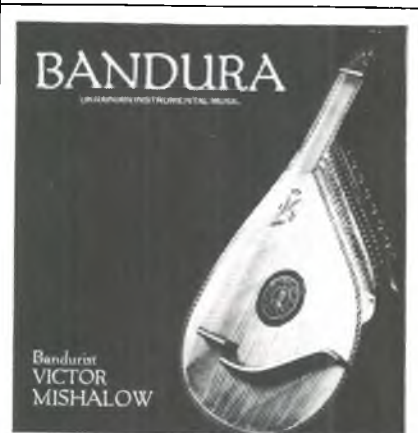
ЦІННА ПЛАТІВКА

Недавно появилася в Монреалі платівка, яку з задоволенням прийняли любителі музики, зокрема гри на бандурі. Платівка зветься "Бандура". Награно дванадцять народних і клясичних творів у виконанні молодого українського бандуриста-віртуоза з Австралії Віктора Мішалова: — сім варіацій на тему українських народних пісень — "Взяв би я бандуру", "Налетіли журавлі", "Пливе човен", "Марина", "Верховино", "Якби мені черевички" й "Ніч така місячна", два українські народні танці — "Козачок" і "Горлиця", два клясичні твори — "Місячна соната" Людвіга Бетговена й "Соната До-Мажор" Дмитра Бортнянського та оригінальний твір Віктора Мішалова "Українська фантазія".

Віктор Мішалов народився 1960 р. в Сиднеї в Австралії. Гру на бандурі він почав вивчати на одинадцятomu році життя. В 1974 р. він став учнем Григорія Башула, колишнього студента Гната Хоткевича. В 1978 р. він одержав стипендію від Австралійської Ради Мистецтв. Ця стипендія дозволила йому продовжувати навчання в Петра Китастого й Петра Гончаренка в ансамблі бандуристів ім. Тараса Шевченка в Дітроїті.

Платівку можна набути в українських крамницях.

Ножна теж замовляти її поштою, посилаючи 8.98 дол. плюс 1.25 дол. за пересилку на адресу: YEVSHAN RECORDS, 3207 Beaubien E., Montreal, Que., Canada H1Y 1H6.

ДОПИСИ ВІДДІЛІВ І ОКРУГ

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ 26-ГО ВІДДІЛУ СУА ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБ, ГЕМТРЕМК, МІЧ.

Відділ відзначив свій золотий ювілей 31-го жовтня 1982 р. Це один з найстарших Відділів в Окрузі. Ювілейні святкування розпочалися Службою Божою в наміренні членок, яку відслужив того ж дня парох церкви Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії в Гемтремку о. Вернард Панчук ЧСВВ. При кінці відправи отець парох бажав членкам дальших успіхів у праці і на їх честь всі присутні відспівали "Многая літа".

Святковий бенкет відбувся по Службі Божій в шкільній аудиторії. Простора зала скоро заповнилася членками СУА і гостями. В більшості членки і гості були вдягнені у вишивані суконки або блюзки. Всі членки Відділу були вдекоровані живими квітами: засновниці і ті, що вже 50 літ у Відділі — орхідеями, а всі другі — білими і рожевими гвоздиками зі золотими листками і синьо-жовтою стяжкою.

Гімн Союзу Українок відспівала всім нам знама співачка Христина Липецька при фортепіановому супроводі Марії Лісовської, а союзянки долучилися до співу.

Святкову програму відкрила голова 26-го Відділу Катерина Кобаса, привітала о. Панчука і других отців, організатор Відділу д-р Марусю Бек, засновницю Юлію Чайківську і Марію Васько, заступницю Окружної Управи Ірину Лончину, почесну голову Відділу Катерину Хом'як, всіх членок Відділу і всіх союзянок, представників організації і гостей.

Для вшанування померлих членок Відділу переведено "свічковий спомин". На окремій столі були свічки перев'язані синьо-жовтими стяжками. Імена і рік відходу відчитала секретарка Зиновія Камінська, а дві членки Марія Яблінська й Анна Заяць засвічували свічку для кожної членки, що відійшла у вічність — а було їх 60. Всі присутні вшанували пам'ять померлих однохвилинною мовчанкою.

Отець В. Панчук ігумен ЧСВВ і парох відмовив молитву і поблагословив страву. Обід приготували членки Відділу під проводом господарських референток Марії Деркач і Катерини Ковалик при допомозі других членок.

Дальше ведення програми перебрала почесна голова Відділу К. Хом'як. Вона представила гостей при головнім столі.

Почесний стіл ювілейного бенкету 26-го Відділу СУА. Зліва: о. протопресвітер Олександр Буковець, Марія Васько засновниця 26-го Відділу, о. Вернард Панчук ЧСВВ парох церкви Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії, Катерина Кобаса голова 26-го Відділу, д-р Маруся Бек організаторка 26-го Відділу, Юлія Рукс, Софія Андерсон пресова референтка Окружної Управи англійською мовою, Юлія Чайківська засновниця 26-го Відділу.

The head table of the jubilee banquet of UNWLA Branch 26,

Секретарка Зиновія Камінська прочитала історію-хроніку Відділу. Засновуючі збори відбулися 6-го серпня 1932 р. При допомозі д-р М. Бек, членки Українського Демократичного Клубу включилися до Союзу Українок. Всі присутні стали засновницями нового Відділу і вибрали першу управу: Анна Стецько — голова, Катерина Яремчук — секретарка, Катерина Бугіль — касирка. Централья приймаючи їх дала Відділові число 26, патронкою вибрали Ольгу Басараб.

Початки не були легкі але любов до батьківщини і охота допомогти їй перемагали всі труднощі. Вони вірили, що зорганізовані в СУА, будуть мати змогу давати поміч не тільки тут, але і помагати рідному краєві, де тої допомоги було дуже потрібно. Спочатку велику поміч у праці Відділу давала д-р М. Бек, рефератами і своїми порадами. Охочих до праці тоді також не бракувало.

Уже на початку 1933 р. влаштовано перший концерт пам'яті Ольги Басараб і так аж дотепер кожного року Відділ відзначає пам'ять своєї патронки. Спільні Святвечори були традиційними імпрезами для членок Відділу і цілої парафії через сорок років. Відділ відзначував "День Матері", "День Батька", "День селянки", "День української жінки" та Листопадові Свята, академії в честь визначних осіб як Лесі Українки, Тараса Шевченка і інших. Уряджували виграші з різними українськими нагородами, забави, пікніки з українським весіллям, обжинки, театральні

Декорація сцени і стіл зі свічками в пам'ять померлих членок.

Jubilee of Branch 26. Decorated stage and table with candles in honor of members who have passed away.

*Вид на залю під час ювілейного бенкету
26-го Відділу СУА.*

*Jubilee of Branch 26. View of the hall
during the banquet.*

вистави тощо. Відбували конкурс пасок та продажу домашнього печива і в цей спосіб здобували фонди.

Відділ рівнож брав участь у всіх імпрезах, які влаштовувала парафія Непорочного Зачаття, Округна Управа СУА, УККА, Злучені Жіночі Організації, Федерація Українців Стейту Мічіген та в імпрезах Інтернаціонального Інституту.

В 1951 р. зорганізовано комітет "Мати і Дитина", який очолила бл. п. Теодозія Стельмах. Вислано понад 230 пакунків потребуючим в Німеччині та Австрії.

Через 50 літ Відділ постійно підтримує пожертвами наші церковні цілі та школи, народні інституції, бібліотеки, пам'ятники. Щороку посилаємо стипендію до Бразилії через Централю СУА на виховання священників. Відділ жертвує на харитативні цілі та установи, як українські інваліди в краї, ЗУАДК (допомога скитальцям), допомога потерпілим від землетрусу в Югославії і т.п.

Спільно з Округною Управою влаштовано в листопаді 1980 р. виставку вишивок нашої членки Оксани Ткачук під назвою "Мої низинки", про яку появилася окрема стаття в журналі "Наше Життя", березень, 1981 ч. 3, стор. 24. Вистава втішалася великим успіхом під кожним оглядом. Чистий дохід в сумі 600 дол. передано на будову дому для старших віком "Українське Село".

З початком ювілейного року закуплено нові прапори, український та американський, щоб залишити Відділові сталу пам'ятку з нагоди 50-ліття.

В дальшій програмі привіт від Округної Управи і грамоту від Централі СУА передала І. Лончина. Привіт від Золотого Хреста і від СФУЖО передала д-р Марія Квітковська.

З нагоди золотого ювілею Відділ відзначив грамотою організаторку Відділу д-р М. Бек і чотирьох засновниць: Марію Васько, Юлію Чайківську, Теклю Галенду і Юлію Кульчицьку, а також членок, які вже є 50 літ у Відділі: Марію Владіку, Параню Марко, К. Хом'як, Михайлину Шандак і теперішню голову К. Кобасу за їх віддану працю для Відділу. Найстаршу членку Параню Равську вшанували маленьким дарунком.

В мистецькій частині програми виступили молоді бандуристки: Христя Ляш і Надя Блюй. Вони відіграли в'язанку пісень, за що присутні нагородили їх оплесками. Христя Качан, внучка членки Відділу, віддеклямувала вірш написаний К. Хом'як спеціально для 26-го Відділу на ювілей.

Наша видатна солістка Х. Липецька проспівала при

фотртрепіановому супроводі М. Лісовської три пісні. Пісню "Рушничок" присвятила пам'яті матері свого чоловіка інж. Любомира Липецького, покійній Марії Липецькій, яка була активно членкою Відділу від початку приїзду до Дітройту аж до своєї смерті. Заспівала так чутливо і так зворушливо, що не одній особі заблистіли сльози в очах. За виконання присутні нагородили співачку довготривалими оплесками.

Посадник міста Гемтремку Роберт Козарен прислав прокламацію і проголосив неділю 31-го жовтня 1982 р. "Днем Союзянки" і закликав усіх долучитися до святкування золотого ювілею 26-го Відділу СУА.

Святкову промову виголосила д-р М. Бек, організаторка Відділу, яка знає майже всіх членок від самих початків і з ними пережила багато гарних хвилин і вони стали підставою її спогадів про 50-літню працю Відділу. Д-р М. Бек неперевершена бесідниця, вже не раз промовляла на святах чи імпрезах Відділу, завжди зуміє захопити слухачів. Цим разом на дуже побутовому малюнку природи, на тлі осінньої краси та господарського урожаю вивела порівняння з життям та працею у Відділі. Вона відтворила вірний образ постійної муравлиної праці піонерок Відділу продовж довгих років, за яку висловила велике признание і глибоку пошану.

Надіслані письмові привіти від Відділів СУА і численних організацій прочитала К. Хом'як.

Вкінці голова Відділу К. Кобаса подякувала отцям за оголошення в церкві та в бюлетені про ювілей і за особисту участь. Рівнож дякувала д-р М. Бек за виготовлення ювілейної книжки, за гарну промову та за всі поради. Окрему подяку зложила почесній голові К. Хом'як за ведення програми, І. Лончині за привіт і грамоту з Централі СУА, Х. Липецькій та М. Лісовській за безкоштовний виступ і молодим виконавцям за участь у програмі. Дякувала всім членкам 26-го Відділу, що своєю працею причинилися до звеличення цього ювілею, господарським референткам М. Деркач і К. Ковалик за приготування вечері, членкам, що помагали і принесли печиво, всім союзянкам других Відділів та всім гостям за присутність.

Протопресвітер о. Олександр Биковець провів кінцеву молитву і присутні відспівали "Ще не вмерла Україна".

З нагоди 50-літнього ювілею видано пропам'ятну книжку, редакцією якої займалася д-р М. Бек.

Зиновія Камінська,
секретарка

50 РОКІВ ПРАЦІ 27-ГО ВІДДІЛУ ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБ, ПІТСБУРГ

Відсвяткування п'ятдесятиліття праці Відділу відбулося 31-го жовтня 1982 р. надзвичайно успішно. В чудовій новорозмальованій залі українського стилю православної церкви св. Володимира Савт-Сайт Пітсбург, при співучасті членок, їхніх родин та запрошених гостей в год. 2-й по полудні почалась офіційна частина ювілею, яку відкрив парох української православної церкви св. Володимира о. В. Яворський молитвою та вступним словом. О. В. Яворський підкреслив значення української жінки — матері у її суспільно-громадському та організаційному житті, як рівнозначного завдання і великий вклад праці українського жіноцтва в рядах організації Союзу Українок на рідних землях та у вільному світі. Особливу увагу, звернув о. В. Яворський на 50-ліття проіснування нашого Відділу, який попри різні обставини все таки зумів "встоятись" та дочекатись свого 50-ліття, яке святкуємо сьогодні.

Д-р Тетяна Кишакевич, голова Відділу привітала присутніх, підкреслюючи заслуги проробленої праці Відділу.

В. К. Довбенко, бувша голова Відділу вручила почесну грамоту, що її одержала від Централі для Відділу як вияв признання за його 50-ліття існування. В. К. Довбенко підкреслила, що Відділ є одним із сімох Відділів на терені США, які проіснували досі від дня свого заснування.

Стефанія Голубяк, довголітня голова Відділу вітала присутніх та у своєму зверненні особливо до похилих віком членок-піонерок підкреслила їхній великий вклад праці та сердечно дякувала за працю пророблену ними. С. Голубяк попросила присутніх одно-хвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять покійних голів та членок Відділу.

Пані Городиська, гостя з Клівленду привітала присутніх в імені свого Відділу.

Довголітня членка Іванна Старощак розповіла історію проробленої праці Відділу інформуючи присутніх про працю бувших голів. Першою головою і засновницею Відділу в 1930 р. була д-р Маруся Бек. Наступними головами були бл. п. Марія Малевич, бл. п. Анна Юга, Стефанія Голубяк та Катерина Довбенко, які своєю працею причинились до його існування. Привіти, які надійшли від д-р М. Бек та Марії Крамарчук, організаційної референтки СУА, відчитала Люба Глудковська. Вона проводила програмою свята.

В другій частині ювілейного свята присутні засіли при гарно прибраних пшеницею та червоними маками столах до обіду, який так вдало приготувало сестрицтво української православної церкви св. Володимира, під проводом голови сестрицтва Оксани Нейбор та улюбленої пані — матки Віри Яворської. Смачними тортами та кавою закінчено ювілейний обід. Опісля відбулась мистецька частина.

У мистецькій частині виступила Христя Сохоцька, секретарка Відділу. Вона віддеклямувала вірш Олесь "Лебідь". Учениці Рідної Школи, Александра Поліщук та Андріяна Бойкович під проводом Л. Глудковської відспівали уривки з п'єси "Червона Шапочка". Павлусь Сохоцький та Олесь Конецький виконали деклямації. Тріо "Веселка", яке втішається гарними голосами та мистецькими виступами, відспівало ряд українських народніх пісень, за які присутні нагородили його рясними оплесками.

На закінчення свята, голова Відділу д-р Т. Кишакевич подякувала учасникам свята за їхню чисельну участь.

Могутнім "Боже Великий" закінчено небувалий ювілей, який залишив гарний спомин учасникам свята.

Під час святкувань були інформативні столи, на яких розложено знімки, дописи та цінні статті, що свідчили про пророблену працю Відділу. Були знімки, та матеріали про наших політичних в'язнів, які караються на рідних землях під суворим окупантом червоною Москвою. Дуже багато було інформативного матеріалу про останню Жіночу Конференцію, яка відбулась у жовтні 1982 р. на "Союзівці". Матеріал цей привезла голова Т. Кишакевич, яка була учасницею Конференції. Були також інформації про Централю СУА та її працю. Збіркою інформативних матеріалів зайнялись д-р Т. Кишакевич, Х. Сохоцька, Лідія Вовчук, М. Вовчук, і С. Голубяк.

Прибрання столів: д-р Т. Кишакевич, І. Старощак, пані-матка Яворська і Оксана Нейбор.

**Іванна Старощак,
Пітсбург**

"ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ" 38-ГО ВІДДІЛУ СУА, ДЕНВЕР, КОЛ.

Відділ відзначив "День Союзянки" 7-го листопада 1982 р. Після відкриття імпрези Н. Виннич передала слово голові Відділу О. Мушинській, яка привітала зібраних, а між ними о. крилошанина П. Смалья, першу голову-засновницю Відділу п. Левченко і другу голову Дарію Яворівську, яка по кількісній перерві стала наново членкою Відділу.

Святочний обід приготували господині — пані Нижник і Макачук при допомозі інших членок Відділу. Молитву провів о. крилошанин П. Смалья.

У програмі імпрези А. Колодій виголосила реферат, який дав змогу денверській громаді зрозуміти роль жінки й пізнати значення СУА. Виступав теж хор із членок Відділу. На бандурах грали — голова Відділу А. Мушинська і запрошена гостя п. Завадович. Обід закінчено молитвою.

З нагоди "Дня Союзянки" відбулася виставка ручних робіт (подушок) членок Відділу.

Л. Беґека

"ЩОСЬ ДЛЯ РОЗВАГИ"

Від довшого часу Оля Захарій, голова 63-го Відділу СУА ім. Софії Русової в Дітроїті, піддавала думку, щоб організувати молодь у театральну групу, але так не сталося. В лютому на сходах управи Відділу Віра Гнатюк порушила цю справу знову і тим разом ми постановили перевести це в життя. Постав комітет, який очолила Мирося Брездень і членки: д-р Валя Савчук, Оля Захарій, Ірина Іваницька, Зеня Юрків і Ярослава Казанівська. Вони постановили зробити веселий вечір "Щось для розваги", попис молодих талантів. Молодь віднеслась з ентузіазмом до цього проекту. М. Брездень написала вступ, а д-р В. Савчук підшукала скечі і монолоґи. На виступ назначено день 16-го травня. Хоча це був час іспитів і не було доволі часу на підготовку, виступ вдавсь дуже гарно. Програму провадили Марічка Балтарович і Віктор Потапенко, які говорять літературною українською мовою. М. Балтарович зробила дуже ефектовні афіші. Юні актори вив'язались добре з завдання, доказом чого було захоплення публіки. Програма складалась із монолоґів, скечів, співу, танців, гри на фортепіані і жартів. У монолоґах і скечах брали участь: Уляна Юрків, Дам'ян Козак, Віктор Потапенко, Наталя Харевич, Наталя Брездень, Марічка Балтарович, Марічка

Никифоряк, Степан і Мирон Скорупи, Віра Боднарук, Мирон Рудницький, Орест Захарій.

Студентки — Леся і Ліда Серафими, Нана Захарій і Діана Оменцінська відспівали три пісні, а учениці середньої школи — Христя Андрушків, Наталка Конопада і Христя Зарицька в'язанку народніх пісень. До співу і танців акомпаньював Андрій Стасів, молодий здібний музикант. Марічка Никифоряк по-мистецьки відіграла на фортепіані "Ганку" пісня України-Дітріха і Етюд-марш А. Коломийця.

Реня Юзич виконала танок "Водограй", а відтак народні танки власного укладу з групою учениць середньої школи — О. Демчук, П. Гришко, Н. Капітанець, Х. Ляш, Й. Маркович, Р. Ременюк, С. Василенко. Леся Кізіма і Соня Бараник ефективно виконали танок "Розквіт". Накінець всі юні виконавці програми відспівали "Коломийки" укладу Я. Казанівської.

Публіка була задоволена, тільки шкода що було її мало.

Ми, старше покоління, проливаємо крокодилячі сльози, що наша молодь відходить від нас, а де був провід громади, коли молодь виступала? Чи ми її піддержали? Як можемо від молоді вимагати уваги, коли не прив'язуємо уваги до неї? Не нарікаймо, а ділом докажимо, що наша молодь є дорогою для нас і піддержуймо її.

Ми, членки 63-го Відділу СУА, горді за тебе, дорога молоде, і обіцюємо тобі нашу піддержку в усіх виступах.

Ярослава Казанівська

ВИШИВАНІ ВЕЧЕРНИЦІ

Вечорі 13-го листопада 1982 р. 63-й Відділ СУА ім. Софії Русової і 96-й Відділ ім. Алли Горської в Дітройті влаштували вишивані вечерниці.

Після вечері почалась забава.

Голова 63-го Відділу Ольга Захарій привітала гостей українською мовою, а голова 96-го Відділу Ліда Врублевська англійською. Аранжером забави був студент Віктор Потапенко, який гарно вив'язався з завдання.

До журі належали пані: Мирослава Брездень, Ольга Дужа і Марія Константин. Новиною цьогорічної забави було те, що журі подало на розгляд з кожної категорії по п'ять вишивок, а гості вибирали найкращі.

І так: довга суконка — **Ліда Врублевська**, коротка суконка — **Ірина Марітчак**, блюзка — **Уляна Юрків**. Чоловіча сорочка — д-р **Петро Лазарчук**, краватка — **Володимир Грушкевич**.

Ця 27-ма за чергою забава належить до кращих забав у Дітройті і притягає багато публіки. Цього року гостили ми молодь з інших міст, яка приїхала на з'їзд СУМА. Вона внесла багато життя і захвату.

З кожним роком більше пань приходить у вишиваних сукнях і блюзках, а також багато чоловіків у вишиваних сорочках і краватках.

Ми задоволені, що плекаємо любов до вишивки і помагаємо нашій молоді в українській середній школі.

Ярослава Казанівська

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

10-го вересня 1982 р. закінчила свою земну мандрівку **бл. п. Марія Комарницька-Гаврилук**.

Покійна народилася 31-го жовтня 1899 р. у Винятицях, повіт Залішки. Закінчила учительську семінарію в Коломиї. В умовах польської окупації не могла дістати праці на рідних землях і мусіла виїхати до Польщі, де була вчителькою і управителькою шкіл. В 1929 р. одружилася з інж. Михайлом Гаврилюком. По війні працювала в шпиталях в таборі переміщених осіб у Міттенвальді, а опісля в Америці в школах і шпиталях Міссурі. По відході на пенсію проживала деякий час на Фльоріді, а після смерті чоловіка у сина в Меріленді.

14-го вересня після похоронних відправ родина та приятелі відправили Покійну на кладовище Mt. Olivet у Вашингтоні Д.К.

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів на могилу **бл. п. Марії з Комарницьких-Гаврилюкової** 78-й Відділ СУА зложив 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Ярослава Оришкевич, пресова референтка 78-го Відділу СУА, Вашингтон, Д.К.

В ПАМ'ЯТЬ СОНІ ЛАГОЛИ.

Дня 25-го жовтня 1982 р. перестало битися серце нашої бувшої Союзянки **Соні Лаголи**, вірної Дружини, доброї Мами і Бабуні. Відійшла у Вічність по короткій і тяжкій недузі, на 60-му році життя. Народжена в Городенці в Україні, в домі Самуляків. В дитинстві втратила маму і виховувати Соню помагала батькові тета. Мрією молоді Соні було працювати медичною сестрою. По закінченні народної школи працює у шпиталі в Городенці, здобуваючи освіту в даному напрямку. Під час Другої світової війни несла поміч раненим на східному фронті. Там дісталася в німецький полон, з

якого втікає до Польщі, а потім до рідного міста Городенки. По смерті Батька під час німецької окупації вивозять її разом з іншими на працю до Німеччини.

Працювала у різних військових шпиталях. Під час бомбардування рятувала життя раненим, наражуючи своє. Не покидала своєї відданої праці і в таборах "ДП". Обдарована гарним голосом, співала в церковних хорах.

В Америці присвячує свій час і труд родинному життю. Виховує доню в глибокій вірі і любові до рідної мови. Це їй вповні вдалося. Дочка вийшла заміж за американця, але він прийняв український обряд, вдома панує двомовність. За словами зятя: "наш обряд один із найкращих".

Докінчення

Бабуня по зятеві горда, що її внучки воподіють двома мовами. Протягом кількох літ Покійна займалася організуванням вистав українського мистецтва на міжнародних фестивалях у Толідо.

Належала до 31-го Відділу СУА в Россфорд, Огайо протягом 10 літ.

Займала пост референтки суспільної опіки. Була головою Відділу протягом однієї каденції. Спокійна, працююча, лагідної і веселої вдачі була загальнолюблена.

Прегарно і скоро вишивала. Пам'яткою по собі залишила вишиваний рушник під Євангелію з чудовим стрілецьким хрестом і багатою вишивкою в космацьких кольорах. Це краса церкви св. Михаїла в Россфорд, Огайо. Доповнює він комплект обрусів праці наших союзянок, на трьох престолох.

Соня відійшла. Жорстока недуга та невмолима передчасна смерть не дали змоги довго втішатися підрастаючими внучками. Вже напівпритомна Бабуня питала за найстаршою внучкою Лесею, яку дуже любила.

Хотіла ще раз її побачити та не довелося.

Залишила в глибокому смутку мужа, доню, зятя, три внучки, ближчу і дальшу родину та багато приятелів.

Віriamo, що її душа в рожево-блакитних просторах, де не має болю ні печалі, молить у стіп престола Всевишнього ласки для улюбленої родини і кращого майбутнього для нашого нескореного народу.

Вічна їй Пам'ять,

Ірена Гнатчук.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

У пам'ять **Юстини Ковальської**, матері нашої членки Стефанії Москалюк, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя",

Управа і членки 22-го Відділу СУА,
Чикаго

Замість квітів на свіжу могилу Сина Лідії Гладкої складає 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а Родині висловлює свої глибокі співчуття,

33-ій Відділ СУА
ім. Лесі Українки, Клівленд

Замість квітів на свіжу могилу **сл. п. ген. Петра Самутин**, мужа нашої активної членки і бувшої голови Ганни Самутин, складаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а Дорогій п. Ганні з Родиною пересилаємо наші найглибші співчуття,

Управа і членки 59-го Відділу СУА

Замість квітів на свіжі могили **бл. п. Анни Гринецької**, матері нашої членки Олі Гриньків і **бл. п. Евфрозини Мельничук**, матері нашої членки Марії Григорчук, пересилаємо на Запасний Фонд "Нашого Життя" 20.00 дол., а Родинам висловлюємо щирі співчуття,

Управа і членки 63-го Відділу СУА,
Дітройт

Замість квітів на свіжу могилу батька нашої членки Аріядни Липичак славної пам'яті **Дмитра Котка**, відомого диригента, який спочив на личаківському цвинтарі у Львові, складаємо 20.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя",

Членки 74-го Відділу СУА,
Чикаго

Вшановуючи пам'ять **бл. п. д-ра Юрія Мачука**, батька нашої членки Ориси Новосівської, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Дорогій пані Ориси висловлюємо наші щирі співчуття,

Управа і членки 78-го Відділу СУА,
Вашінгтон, Д. К.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. д-ра Петра Оришкевича**, мужа пресової референтки нашого Відділу, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Дорогій пані Славі висловлюємо глибоке співчуття,

Управа і членки 78-го Відділу СУА,
Вашінгтон, Д. К.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Марії-Юстини Полянської** в Буенос Айрес (Аргентина), складаємо 50.00 дол. на Стипендійний Фонд у Бразилії,

Богдан Мирослав і Ізидора Боярські

В пам'ять мого **чоловіка Романа** у 25-ту річницю його смерті, складаю 50.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку і 50.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Ірина Скоцдополь

Замість квітів на свіжу могилу Дорогої нам **сл. п. Софії Олесницької** складаємо у Союзі Українок Америки на Фонд Політичних В'язнів

35.00 дол. **Андрій і Євгенія Ратичі;**
35.00 дол. **Люба Лапичак.**

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Софії Олесницької** складаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Ліда і Микола Бульби

Замість квітів на могилу **бл. п. Евфрозини Федьків** складаю 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

З. Зарицька

Замість квітів на могилу **інж. Анатолія Яросевича** складаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

д-р Володимир і Мелянія Кокорудзи,
Овего, Н. Й.

В пам'ять трагічної смерті нашого найдорожчого сина **бл. п. Ореста** й трагічної смерті **бл. п. Оленки** — матері наших внуків, складаємо жертву 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

батьки — **Михайло і Євгенія Леськові,**
сестра — **Маруся Рудакевич**

На свіжу могилу моєї покійної Мами **Марії Городиської** складаю 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Олена Кріль,
Чикаго

Замість квітів на могили **бл. п. Романа Ключаса** та **бл. п. Антона Пахолка**, 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", складає,

Ольга Кобзар

В пам'ять **бл. п. проф. Богдана Стефановича** під час тризни, що відбулася 2-го жовтня після панахиди в сороковий день його смерті, через Т-во "Самопоміч", Відділ в Ньюарку, Н. Дж., 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", складає,

Ольга Стефанович

НАШИМ МАЛЯТАМ

ХРИСТОС
РОДИВСЯ!

СЛАВІТЕ
ЙОГО!

Мал. Б. Гонта

ЙОРДАН або ВОДОХРИЩА.

(За О. СТЕПОВИМ)

Парубоцька громада в селі ще за тиждень перед цим днем вирубує на річці ополонку та вирізує з льоду великі хрести. Потім їх обливають буряковим квасом і вони набувають гарного рожевого кольору. Забарвлені хрести ставлять над ополонкою і будують біля них крижаний престіл, а з соснових або ялинкових гілок роблять арку, на зразок церковних "Царських воріт".

Ранком 19-го січня звичайно буває великий мороз. Дерева покриті інеем. Під ногами скрипить сніг, а пекуче від морозу повітря забиває дух, не дає дихати.

Ранком у церкві відбувається Служба Божа, а по закінченні літургії весь нарід "хресним походом" іде на річку. Попереду несуть хрест, а за ним корогви, потім іде хор "Глас Господній", за ним священик і нарешті — вся маса народу. До річки йдуть усі: старі, молоді і навіть діти. Кожен має з собою пляшку або глечик на воду; хлопчики, крім глечика, несуть голубів, а мисливці — рушниці.

На річці біля хрестів увесь цей похід зупи-

нися і став на льоду великим чорним колом. Після недовгої відправи священик занурює в ополонку хрест, а хор голосно співає:

— Во Йордані крещуються, Тобі Господи!

В цей мент усі мисливці стріляють з рушниць, хлопці випускають голубів і догори злітає їх ціла сполохана зграя. Служба Божа скінчена. Вода освячена. Люди підходять до ополонки, кожен набирає свяченої води й несе додому. Буває так, що відважніший господар або парубок кидається у річку і купається в ледяній воді, бо "Христос христився в Йордані". І ця "Йорданська купіль" нікому не зашкодила і ніхто від неї не застудився.

Ще слід згадати, що на Покутті та на Гуцульщині в цей день святять трійцю, що робиться з сухих квітів, пучків калини, намиста, гарної хустки, а зверху — одна велика свічка (в церковній трійці — три свічки). З цією "трійцею" всі йдуть на "Йордан" і під час Служби Божої запалюють свічку від "священого вогню". Після Служби Божої "трійцю" гасять в тій ополонці, де святилася вода.

Мал. Ельмира Геруляк

ОЙ, УЧОРА ІЗ ВЕЧОРА.

Ой, учора, із вечора
 Пасла Маланка два качора.
 Ой, пасла, пасла, загубила,
 А шукаючи, заблудила.

Ой, вийшла, вийшла, в чисте поле,
 А там Василько плужком оре.
 Ой, оре, оре, жито сіє,
 За ним те жито зеленіє.

Ой, оре, оре поганяє,
 Догори личком спочиває.
 Ой, оре, оре, сам плуг заносить,
 Йому Маланка їсти приносить.

ОЛЕКСАНДЕР ОЛЕСЬ.

ЖИВИ УКРАЇНО!

Живи Україно, живи для краси,
 Для сили, для правди, для волі!
 Шуми Україно, як рідні ліси,
 Як вітер в широкому полі.

До суду тебе не скують ланцюги
 І руки не скрутять ворожі.
 Стоять твої вірні сини навкруги
 З шаблями в руках на сторожі.

Стоять, присягають тобі на шаблях
 І жити, і вмерти з тобою —
 Прапори рідні в кривавих боях
 Ніколи не вкрити ганьбою!

ЩЕДРІВКА (на Маланку)

Го, го, го коза.
 Го, го, го сіра.
 Го, го, го біла.
 Ой, розходилася, розвеселилася,
 По всьому дому, по веселому.
 Де коза ходить, там жито родить,
 Де не буває, там вилягає.
 Де коза ногою, там жито копою,
 Де коза рогом, там жито стогом.
 А в Бронувищі усі хлопці стрільці.
 Встрілили козу в правее вушко,
 В правее вушко, в саме сердечко.
 Тут коза впала, нежива стала,
 А міхonoша бере дудочку,
 Надулась жила — коза ожила,
 Та й пішла коза, та й стрибаючи
 Та й гасаючи, своїх діток,
 Та й шукаючи.

ЩЕДРІВКА.

Щедрик, ведрик,
 Дайте вареник,
 Грудочку кашки,
 Кільце ковбаски.
 Дайте ковбасу, —
 Я додому понесу!

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Замість квітів на могилу **бл. п. Софії Олесницької**, членки 28-го Відділу СУА, Ньюарк, Н. Дж., на Пресовий Фонд "Нашого Життя" зложили:

по 25.00 дол. — Марія і Євген Стахові, Роман і Марта Данилюки;

по 20.00 дол. — Емілія і Михайло Цяпки, Слава і Орест Менцінські, Ольга Муссаковська, Іванна Джус, Валя Калин-Магмет;

по 10.00 дол. — Надія Данилюк, Євгенія Степова.

Разом 170.00 дол.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Софії Олесницької**, Матері мого приятеля Остапа, складаємо 25.00 дол. на журнал "Наше Життя",

Остап Тарнавський з дружиною Мартою

В пам'ять нашої Дорогої сестри **бл. п. Тосі Лозинської**, яка згинула в 1944 р. під час бомбардування на Словаччині, складаємо 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

сестри — Ольга Гаврилук Варелля, Барка Швед

Замість квітів на свіжу могилу дорогої нашої своячки і щирої приятельки **св. п. Софії з Гуглевичів Олесницької** складаємо 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Родині складаємо наші щирі співчуття,

Леся і Роман Воробкевич

Складаємо скромний даток на Стипендійну Акцію в Бразилії в пам'ять **бл. п. Соні Лаголи**, матері наших приятелів Ірени і Джіма Валесів:

20.00 дол. — Марія К. Зобнів;

10.00 дол. — Мальвіна Коропей,

членки 9-го Відділу СУА, Бінгемтон, Н. Й.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Станислави С. Гребеняк** складаю 15.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Доні і Родині висловлюю щирі співчуття,

Нуся Хомин,

У світлу пам'ять **бл. п. Ореста Шеремети**, замість квітів складаємо на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 15.00 дол.,

Александра і Роман Луцики

В пам'ять моєї дорогої подруги пластунки **пок. Марії Чиж-Мариняк** складаю 15.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Ірина Пежанська

У пам'ять **бл. п. Софії Олесницької** складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а Шановній Родині висловлюємо щире співчуття,

Богдан і Ізидора Боярські

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Марії Юстини Полянської**, улюбленої сестри Богдана Боярського, складаємо 10.00 дол. на Стипендійний Фонд у Бразилії,

Микола і Оксана Іпашенки

Замість квітів на свіжу могилу **сл. п. Станислави Гребеняк** жертвую 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Донці д-р Ірині Гребеняк складаю щире співчуття,

Олена Блавацька з родиною

Замість квітів на свіжі могили **сл. п. Михайла і Марії Хом'яків** складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а Вп. Родині висловлюю щире співчуття,

Олена Блавацька з родиною

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Марії Хрупович**, мами Олі Курилас, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Олі і Стефанові висловлюємо наше щире співчуття,

Юрій і Марія Кордуби,

вуйко і вуйка

В першу болючу річницю смерті мого дорогого брата **о. Романа Мельника** пересилаю 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Ольга Стулковська,

членка 43-го Відділу СУА

Замість квітів на могилу **бл. п. Омеляна Качмарського**, мужа п. Анни, членки 119-го Відділу СУА, складаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а п. Анні, дочці і синові з родинами висловлюємо щирі співчуття,

Управа і членки 119-го Відділу СУА,

Йонкерс, Н.Й.

Докінчення: ВОЄННИЙ БІЛЕТ

скорено! А він ще не чув про таке.

— Ти куди тепер?

— Ще не вирішив. Не надумався. Жрать хочеться. Підемо до кантини?

— Я вже був. Але... добре, Петре, ходім.

Вони пішли, ковзаючись по снігу, тримаючись один одного за лікті. Петро йшов, низько стутивши голову.

— Що ти думаєш?

— Та... нічого такого. От давно не було пошти з дому.

— Ага. І мені теж.

— А вже давно?

— О, давно, дуже давно. Брат не пише. Маруся не пише. Михайло мовчить. Що у них там? Не знаю. — він голосно висякався під ноги.

— І я не знаю, — з глибокою роздумою тихо відповів Петро. — Може їй байдуже, де я і що зі мною. А вдома... може мама хвора?

— А може й ні! — трохи гостро і уїдливо заперечив і перебив Бех. — І можуть, і хочуть, та... — і

тихенько добавив, майже нечутно: — Ех, ти, власть, власть! — і ще тихіше смачно вилаявся.

Петро крадькома озирнувся і глянув на Беха зніяковіло.

— Ти щось знаєш?

— А... не треба багато знати. Політрука Колодку знаєш? Ну, то от він і сказав старшині Писарчукові, що наші письма задержують. Перевіряють наші письма. Понятно? Перевіряють і не допускають... родина боїться нас, понятно?

Боровик мовчки знизив плечима. Виходить, що так воно і є. Чому ж то так "довго" не пишуть? Раніше можна було писати, а тепер... а тут іще ота погода!

— Тільки ти, — знаєш? — значуше блимнув Василь до Петра очима, — краще тримай язика за зубами. Нікому про це ніколи не говори. Ніколи, розумієш? Краще більше мовчи.

Боровик мовчки кивнув головою: він не гірше Василя знав, що буде краще мовчати. Зрештою, про це можна говорити тільки з Василем Бехом.

— Ну, то як? Підемо до кантини?

— Ходім. Все одно, більше нема куди піти. Ех, ти, жизнь!

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невірних образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10 — 1 і по полудні від 3 — 6. В інших годинах за домовленням: тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533-4646. Адреса:

108 Second Ave., New York, N. Y. 10003

ЗАСНОВУЮЧІ

ЗБОРИ 6-ГО ВІДДІЛУ СУА В ЧІКАГО

Збори Відділу відбулися 4-го грудня 1982 р.

Управу вибрано в такому складі: голова — Наталія Завадович, заступниця голови — Оксана Гулик, секретарка — Ірина Слюсаренко, касирка — Віра Еліашевська. Референтками вибрано: організаційна — Емілія Кавка, культурно-освітня — Ляриса Матусяк, суспільної опіки — Люба Мартелло, пресова — Марія Чичула, хронікар — Ганна Балух. Контрольна Комісія: голова — Марія Ковальська, члени — Богданна Коваль і Мотря Дурбак.

Окружну Управу репрезентувала заступниця голови Марія Наваринська.

Новому Відділові Екзекутива СУА надала ч. 6.

61-Й ВІДДІЛ, ОКРУГА НЬЮ-ДЖЕРЗІ

Загальні збори Відділу відбулися 15-го листопада 1982 р. Вибрано управу в такому складі: голова — Аніта Роїк, заступниця голови — Ярослава Мулик, секретарка — Марія Люба Вальчук, касирка — Оксана Бурачинська. Референтки: мистецька — Нуся Денисик, організаційна — Дарія Біназевська, пресова — Дануся Яворська, господарські — Зеня Ференц, Анна Косоноцька.

Контрольна Комісія — голова Катерина Рокефелер.

Окружну Управу репрезентували: голова — Ірина Чайківська і організаційна референтка — Ольга Гнатейко.

64-Й ВІДДІЛ СУА, НЬЮ-ЙОРК, Н.Й.

Річні загальні збори Відділу відбулися 19-го грудня 1982 року. Окружну Управу репрезентувала заступниця голови Надія Савчук.

До управи на 1983 рік увійшли: Христина Навроцька — голова, Ніна Самокіш — заступниця голови, Марія Ржепецька — кореспонденційна секретарка, Бронислава Ковалів — протоколярна секретарка, Марія Даниш — фінансова секретарка, Ірина Гошовська — касирка.

Референтками стали: Володимира Івануса і Любов Раковська — організаційні, Оксана Щурова — культурно-освітня, Дарія Костів — виховна, Любомира Артимишин — мистецька, Олена Качала — музейна, Марія Баратура — пресова, Галина Кіляр — імпрезова, Євгенія Корчинська і Марія Палідвор — суспільної опіки, Марія Карпевич — господарська.

Контрольна Комісія: Марія Савицька — голова, Наталія Білоус і Ярослава Салик — члени, Стефанія Діба і К. Скоробогата — заступниці.

Марія Баратура,
пресова референтка

71-Й ВІДДІЛ СУА, ДЖЕРЗІ СІТІ, Н.ДЖ.

Загальні збори Відділу відбулися 2-го січня 1983 року. Участь в них взяла голова Округи Лідія Маґун.

Склад нової управи на 1983 р.: Галина Гаврилук — голова, Галина Білик — заступниця голови, Стефанія Штормпіль — секретарка, Стефанія Мацях — касирка.

Референтки: Оля Литвинка — організаційна, Євгенія Рубчак — культурно-освітня і імпрезова, Катруся Коць — пресова, Параскевія Шеремета і Стефанія Білоус — суспільної опіки, Анна Струк і Марія Куций — господарські.

Контрольна комісія: Ніна Ковбаснюк — голова, Анна Вішка і Христя Кахнич — члени. Ніна Ковбаснюк — голова хору.

Катерина Коць
пресова референтка

"НАШЕ ЖИТТЯ" ШУКАЄ СПОНЗОРІВ ДЛЯ ПЕРЕДПЛАТ ЖУРНАЛУ!

У зв'язку з великими коштами видавання журналу, шукаємо спонзорів, які оплатили б передплату для організацій (головно в Південній Америці), для пенсіонерів і старших жінок.

Спонзорами передплат "НАШОГО ЖИТТЯ" можуть бути:

Відділи СУА, поодинокі членки, особи з-поза СУА, які розуміють вагу друкованого слова для виховання і для контакту із українською громадою.

"НАШЕ ЖИТТЯ" друковане слово, яким користуються школи в Південній Америці та Європі.

Вживають його для розваги й забави світлички в Європі.

Для старших жінок, що не можуть платити передплати — це контакт із організованим життям, в якому багато з них донедавна були активні.

Це контакт із світом для пенсіонерів, що живуть далеко від українського поселення або у домах для старших.

Передплата на 1983 р. становить 15 дол.

"OUR LIFE" Magazine (USPS 414-660) is published monthly — except July & August combined — by Ukrainian Women's League of America, Inc. at 108 Second Ave., N. Y., N. Y. 10003

Subscription in the United States of America \$15.00, half year \$8.00, single copy \$1.50.

COUNTRIES OTHER THAN U. S. (with the exception of South America) may send the subscription in their currency, which will equal the amount of 15.00 American dollars.

ПЕРЕДПЛАТА В США: річна ... 15.00 дол. піврічна 8.00 дол. Поодинокі число 1.50 дол.

КРАЇНИ ПОЗА МЕЖАМИ США (за винятком Південної Америки) можуть вплачувати у своїй валюті, в сумі яка дорівнює вартості 15.00 американських доларів.

Printed in U. S. A. by Computoprint Corporation, 335 Clifton Ave., Clifton, N. J., 07011
©Copyright 1981 Ukrainian Women's League of America, Inc.

"Second-Class Postage Paid at New York, N.Y. and at additional
mailling offices" Return to "Our Life" Magazine, (USPS 414-660)
108 Second Ave. New York, N. Y. 10003
RETURN POSTAGE GUARANTEED

Церковний взір з напрестольного обруса. Із збірки д-ра Климентія Б. Габданк Рогозинського. Рису-
вала Ольга Трачук. Взір надається на занавіси-драперії. Червоні нитки Д.М.С. ч. 321.